

Ontwerp van decreet tot wijziging van de toezichts- en handhabingsbepalingen in het beleidsdomein Werk en Sociale Economie

Het voorliggend voorontwerp van decreet beoogt:

- **het efficiënter en effectiever maken van het bestaande sanctioneringskader binnen het beleidsdomein Werk en Sociale Economie;**
- **een aantal technische aanpassingen met betrekking tot de toepassing van boek I van het Strafwetboek;**
- **het doorvoeren van een aantal wijzigingen om de strijd tegen de sociale fraude te optimaliseren, zoals :**
 - **het gebruik van nieuwe technologieën om fraude op te sporen ;**
 - **opstelling van e-PV's en de uitwisseling ervan tussen de databank van de Vlaamse Sociale Inspectie en de federale databank e-PV;**
 - **de toekenning van de bevoegdheid aan de Vlaamse Sociale Inspectie om bewoonde lokalen te betreden;**
 - **invordering van administratieve geldboeten inzake detachering in het buitenland te versterken, evenals het mogelijk maken in te gaan op verzoeken tot kennisgeving of invordering van dergelijke boetes opgelegd door een andere EU-lidstaat aan een in België gevestigde onderneming;**
 - **een rechtsbasis voorzien om een regeling in te voeren waarbij ondernemingen die zijn bestraft naar aanleiding van zware inbreuken tijdelijk het recht te ontnemen op subsidies.**

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

Zoals in het Vlaams regeerakkoord 2019 – 2024 duidelijk is aangegeven, is Vlaanderen een deelstaat met rechten én plichten. Dit houdt niet alleen in dat we een duidelijke, toepasbare en afdwingbare wetgeving verwachten, maar evenzeer een efficiënte en effectieve handhaving.

Binnen het Beleidsdomein Werk en Sociale Economie (hierna "WSE") is de voorbije tien jaar een aanzienlijke professionalisering doorgevoerd van het sociaalrechtelijk handhabingsbeleid. Hierbij is steeds als uitgangspunt genomen dat het handhabingsbeleid geen doel op zich is, maar er in de eerste plaats moet voor zorgen dat de wetgeving wordt nageleefd, dat eventuele inbreuken worden voorkomen, of zonodig worden rechtgezet.

In het sociaalrechtelijk handhabingsbeleid van het beleidsdomein WSE is steeds aandacht geschonken aan 2 pijlers, nl. preventie en sanctionering (= curatief beleid). Beide pijlers zijn essentieel en noodzakelijk.

Preventie is erop gericht om overtredingen te voorkomen. Aan de preventieve opdracht van de sociaalrechtelijke inspectiediensten werd van bij de oprichting veel belang gehecht. De legistische basis hiervoor is onder meer terug te vinden in:

- artikel 3 van het verdrag nr. 81 van de Internationale Arbeidsorganisatie betreffende de arbeidsinspectie in de industrie en de handel, d.d.11 juli 1947 (in België goedgekeurd ingevolge de wet van 29 maart 1957 (BS 10 mei 1957)
- artikel 6, § 1, 1° van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht;
- artikel 21,1^o van het Sociaal Strafwetboek van 6 juni 2010.

De laatste tien jaar heeft de Vlaamse Sociale Inspectie steeds meer aandacht geschonken aan preventie, niet alleen via preventieve controlerondes maar evenzeer via de introductie van nieuwe manieren om inbreuken te remediëren (bijvoorbeeld : de invoering van een minnelijk voorstel door de sociaalrechtelijk inspecteur tot terugbetaling van ten onrechte verkregen subsidies via het decreet van 29 maart 2019 ¹).

Een op preventie gericht beleid op zich volstaat evenwel niet. Naast preventie is ook een wettelijk sanctioneringskader nodig. Er is nood aan een stok achter de deur om bij inbreuken plegen, effectief sanctionerend te kunnen optreden. Dit houdt in dat er een kader is met sancties die evenredig zijn maar ook voldoende afschrikwekkend om het ongewenste gedrag te voorkomen.

B. Inhoud

Probleemstelling en omgevingsanalyse

De basis voor het bestaande sanctioneringskader werd in 2010 gelegd.

Met de invoering van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling werd een sanctioneringskader ingevoerd van 3 niveaus of categorieën. Dit werd in 2012 uitgebreid met een 4de ² en in 2015 met de inkanteling van de bevoegdheden zesde staatshervorming met een 5de niveau of categorie³.

¹ Decreet van 29 maart 2019 betreffende de opleidingscheques voor werknemers, de invoering van een registratieverplichting voor sportmakelaars en tot wijziging van diverse andere bepalingen inzake het beleidsdomein Werk en Sociale Economie

² Decreet van 17 februari 2012 betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen; Decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling;

³ Decreet van 24 april 2015 houdende de implementatie van de zesde staatshervorming en houdende diverse bepalingen inzake het beleidsdomein Werk en Sociale Economie; Decreet van 23 december 2016 houdende de implementatie van de zesde staatshervorming en houdende diverse bepalingen met betrekking tot het beleidsdomein Werk en Sociale Economie.

In tabel 1 wordt een schematisch overzicht gegeven van dit kader

Tabel 1 : Bestaande sanctiekader beleidsdomein WSE			
Inbreuken	Gevangenisstraf	Strafrechtelijke geldboete	Administratieve geldboete
Categorie 1	/	/	50 tot 500 euro
Categorie 2	/	50 tot 500 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	100 tot 1000 euro
Categorie 3	8 dagen tot 1 jaar	125 tot 1250 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	250 tot 2500 euro
Categorie 4	6 maanden tot drie jaar	250 tot 2500 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	500 tot 5000 euro
Categorie 5	6 maanden tot drie jaar	600 tot 6000 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	1800 tot 18000 euro

Bij de opstelling en de uitbreiding van dit kader werd - omdat de Vlaamse Sociale Inspectie bij de uitoefening van haar controleopdrachten vaak samenwerkt met de federale sociale inspectiediensten - in de mate van het mogelijke naar een zekere logica en evenwicht gestreefd met het toenmalige federale sociaalrechtelijk sanctioneringskader dat achteraf ook een aantal wijzigingen heeft ondergaan en dat door de aanpassing van de opdecimen (o.a. door de aanpassing aan de levensduurte) een aantal keren in de praktijk werd verhoogd.

Niettegenstaande het sanctioneringskader zijn deugdelijkheid heeft bewezen (de gestage groei van de opgelegde administratieve geldboeten toont dit aan), kunnen ingevolge de evoluties en omstandigheden van de voorbije jaren toch een aantal vaststellingen worden gemaakt :

- de sancties (zowel gevangenisstraffen, strafrechtelijke geldboeten als administratieve geldboeten) zijn in de sociale wetgeving over het algemeen minder hoog dan in het algemeen strafrecht of andere specifieke wetgeving;
- door het niet-uitvoeren van korte(re) gevangenisstraffen, gaan gevangenisstraffen aan belang inboeten, tenzij voor wat betreft de zwaarste inbreuken. Financiële straffen zijn in de gegeven omstandigheden effectiever dan gevangenisstraffen. Het valt te verkiezen om de gevangenisstraffen alleen te voorzien voor de zwaarste inbreuken;
- bij de uitwerking van het sanctioneringskader voor administratieve geldboeten werd geopteerd voor een eenvoudig systeem zonder de toepassing van een systeem van

indexering of opdecimen. Het systeem werkt omwille van zijn eenvoud perfect maar is onderhevig aan muntontwaarding;

- met de inkanteling van de bevoegdheden zesde staats hervorming, werden alle middelen ingezet op een snelle overname van de nieuwe bevoegdheden. Een herziening van het sanctioneringskader was in de gegeven omstandigheden niet opportuun;
- sanctiekaders die gebruik maken van opdecimen, zoals de federale sociaalrechtelijke regelgeving, volgen de stijgende levensduurte en behouden hun gewenste impact. Omwille van de sterke inflatie daalt de impact van de Vlaamse sancties.

Beleidsmaatregelen en doelstelling

Om het bestaande sanctioneringskader efficiënter en effectiever te maken wordt een actualisering voorgesteld. Daarnaast bevat het ontwerp een aantal wijzigingen om de strijd tegen de sociale fraude te optimaliseren.

Het nieuw sanctioneringskader

Het bestaande sanctioneringskader van het Beleidsdomein WSE (dat uit 5 categorieën bestaat) wordt als basis behouden, maar wordt geactualiseerd.

In tabel 2 wordt een vergelijking gemaakt van het bestaande sanctiekader van het Beleidsdomein WSE, het nieuw voorgestelde sanctiekader van het Beleidsdomein WSE.

Tabel 2: Vergelijking bestaande sanctiekader WSE met het nieuw sanctiekader WSE en het huidige sanctiekader FOD WASO (F)				
Inbreuken	WSE/F	Gevangenisstraf	Strafrechtelijke geldboete	Administratieve geldboete ⁴
Categorie 1	WSE	/	/	50 tot 500 euro
	Nieuw WSE	/	/	10 tot 100 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)
Categorie 2	WSE	/	50 tot 500 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	100 tot 1000 euro
	Nieuw WSE	/	50 tot 500 (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	25 tot 250 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)
Categorie 3	WSE	8 dagen tot 1 jaar	125 tot 1250 euro (te	250 tot 2500 euro

⁴ Voor de federale administratieve geldboeten werd het nominaal bedrag vermenigvuldigd met de opdecimen (x8)

			vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	
	Nieuw WSE	8 dagen tot 1 jaar	100 tot 1000 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	50 tot 500 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)
Categorie 4	WSE	6 maanden tot drie jaar	250 tot 2500 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	500 tot 5000 euro
	Nieuw WSE	6 maanden tot 3 jaar	300 tot 3000 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	150 tot 1500 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)
Categorie 5	WSE	6 maanden tot drie jaar	600 tot 6000 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	1800 tot 18000 euro
	Nieuw WSE	6 maanden tot 3 jaar	600 tot 6000 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	300 tot 3000 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)

- De gevangenisstraf wordt alleen voor de zwaarste inbreuken behouden (bijvoorbeeld illegale tewerkstelling, fraude met premies en subsidies, de exploitatie van een niet-uitzendbureau). Er vindt dus een 'zachte depenalisering' plaats door het schrappen van de gevangenisstraffen voor de inbreuken van niveau 3 en door de strafrechtelijke geldboeten te verlagen van 125 tot 1250 euro naar 100 tot 1000 euro. Aangezien dit de facto tot een strafvermindering leidt, zal voor de inbreuken die bijvoorbeeld een belangrijke maatschappelijke of socio-economische impact hebben, of die een misbruik van overheidsmiddelen inhouden, in sommige gevallen het sanctieniveau herzien worden of een multiplicator (vermenigvuldiging met bijvoorbeeld het aantal werknemers dat bij de inbreuk is betrokken) worden toegepast;
- Bij de administratieve geldboeten wordt een dubbele operatie doorgevoerd, enerzijds worden een aantal administratieve geldboeten beperkt opgetrokken, en anderzijds wordt het bedrag van de administratieve geldboeten aangepast aan de inflatie van de voorbije jaren. Op het bedrag van de administratieve geldboeten wordt tevens een eenvoudig systeem van indexering of opdecimen toegepast. Op deze manier kan gelijke tred worden gehouden met de muntontwaarding en wordt vermeden dat de inflatie het afschrikwekkend effect van de administratieve geldboeten ondergraaft.
- Het is de bedoeling om fraude strenger aan te pakken. De sanctionering van inbreuken bij fraude wordt meer gestroomlijnd en waar nodig worden de sancties strenger. De basisfilosofie bij de sanctionering van inbreuken in de niveaus 4 en 5 is de aanwezigheid van fraude. Criteria die medebepalend zijn om inbreuken in de niveaus 4 en 5

in te delen zijn: misbruik van overheidsmiddelen, maatschappelijke impact van de inbreuk, hoedanigheid van de dader (professional, gebruiker of sociale onderneming).

Toepassing van een multiplicator

Er zijn verschillende inbreuken waar de toepassing van de huidige sancties – zelfs de hoogste – niet in verhouding staat, hetzij met de impact van de inbreuk op de maatschappij, hetzij met de aanzienlijke winsten die men kan realiseren door het niet naleven van de reglementering (de voorbeelden zijn legio: tewerkstelling van mensen zonder papieren, fraude in het kader van de dienstencheques, de exploitatie van een niet-erkend uitzendbureau).

Het al dan niet naleven van de reglementering is in dat geval vaak niet meer dan een financieel-economische oefening richting winstmaximalisatie.

Om de sanctie meer in verhouding te brengen met de impact van de inbreuk of de winsten die men heeft kunnen realiseren, wordt momenteel reeds in een beperkt aantal gevallen gewerkt met de multiplicator van het aantal werknemers dat bij de inbreuk is betrokken (sommige inbreuken bij bijvoorbeeld tewerkstelling van mensen zonder papieren of bepaalde soorten van inbreuken bij dienstencheques).

Ingevolge de zachte depenalisering wordt de toepassing van het bestaande systeem van multiplicator in bepaalde gevallen uitgebreid.

De toepassing van een multiplicator houdt niet in dat het bedrag van de geldboete automatisch in alle gevallen wordt vermenigvuldigd. In de materiewetgeving wordt duidelijk bij welke inbreuken de geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal werknemers dan wel gebruikers die het voorwerp uitmaken van de inbreuk.

Het spreekt voor zich dat de sociaalrechtelijk inspecteur in het proces-verbaal niet alleen de inbreuk dient te bewijzen, maar evenzeer zal moeten aantonen op welke werknemers dan wel gebruikers de inbreuk betrekking heeft. Dit betekent dat deze daadwerkelijk in het proces-verbaal zullen moeten worden geïdentificeerd.

Eenmaal het proces-verbaal is opgesteld behoort het aan hetzij de rechtbank, hetzij de aangewezen ambtenaren die de administratieve geldboete opleggen om te oordelen of de inbreuk is bewezen en de multiplicator kan worden toegepast. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer bedragen dan het honderdvoud van de maximumgeldboete.

Andere wijzigingen

Daarnaast worden een aantal wijzigingen voorgesteld om de strijd tegen de sociale fraude of discriminatie te optimaliseren.

- Technische wijzigingen

Binnen het beleidsdomein WSE worden de bepalingen die de toepassing van boek I van het Strafwetboek regelen op mekaar afgestemd.

Daarnaast worden de sanctiebepalingen die bij een inbreuk een vermenigvuldiging van de sanctie met het aantal 'betrokken werknemers' of 'betrokken gebruikers' verduidelijkt.

- Het gebruik van nieuwe technologieën om fraude op te sporen

Zoals in het Vlaams regeerakkoord 2019 – 2024 onder '3. Justitie' is voorzien, wil de Vlaamse Sociale Inspectie nieuwe technologieën zoals 'datamining' en 'datamatching' gebruiken om fraude op te sporen.

Om juridische discussies uit te sluiten wordt via dit decreet hiertoe de juridische basis gelegd.

- De opstelling van e-PV's en de uitwisseling ervan tussen de databank van de Vlaamse Sociale Inspectie en de federale databank e-PV

Via dit decreet wordt de juridische basis gelegd om e-PV's op te stellen en onderlinge informatie uit te wisselen tussen de databank van de Vlaamse Sociale Inspectie en de federale databank e-PV.

- Toegang tot de bewoonde lokalen bij betrapting op heterdaad

Naar analogie met artikel 24 van het Sociaal Strafwetboek wordt aan de sociaalrechtelijke inspecteurs een bijkomende mogelijkheid gegeven om de bewoonde lokalen te betreden ingeval van de betrapting op heterdaad.

- Invordering van administratieve geldboetes inzake detachering in het buitenland te versterken, evenals het mogelijk maken in te gaan op verzoeken tot kennisgeving of invordering van dergelijke boetes opgelegd door een andere EU-lidstaat aan een in het Vlaamse Gewest gevestigde onderneming;

Wanneer inbreuken worden gepleegd door buitenlandse ondernemingen blijkt het momenteel zeer moeilijk om de administratieve geldboetes in te vorderen. Om de procedure tot invordering te verbeteren wordt een rechtsbasis voorzien in het decreet. Eveneens wordt een regeling voorzien die betrekking heeft op het inwilligen van verzoeken tot kennisgeving of tot invordering van een administratieve financiële sanctie en/of boete opgelegd in een andere EU-lidstaat aan een in het Vlaamse Gewest gevestigde dienstverrichter wegens het niet naleven van de in de betreffende EU-lidstaat geldende regels inzake detachering van werknemers.

- Tijdelijk uitsluiten recht op subsidies

Wanneer bedrijven vandaag worden veroordeeld voor zware inbreuken op de sociale regelgeving kunnen ze nadien zonder probleem opnieuw subsidies aanvragen. Om te vermijden dat veroordeelde malafide ondernemingen overheidsmiddelen opnieuw zouden misbruiken wordt voorzien in de mogelijkheid om tijdelijk het recht op subsidies vanuit het beleidsdomein werk en sociale economie uit te sluiten.

C. Totstandkomingsprocedure

Over het bijgaande ontwerp van decreet werden de hiernavolgende adviezen verleend:

- het advies van de inspectie van financiën van 18 oktober 2022;
- het advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (hierna genoemd SERV) van 5 december 2022;
- het advies van de Vlaamse Toezichtscmissie (hierna genoemd VTC) met nr. 2022/107 van 8 november 2022;

Het advies van het College van Procureurs-generaal werd op 8 november 2022 aangevraagd maar niet binnen de gestelde termijn verleend.

Na de tweede principiële goedkeuring van het voorontwerp van decreet werden de hiernavolgende adviezen verleend:

- het advies van de Raad van State nr. 72.848/1 van 3 februari 2023;
- het advies nr. 94/2023 van de Gegevensbeschermingsautoriteit van 17 mei 2023.

1. Het advies van de SERV

De SERV heeft op 5 december 2022 een positief advies verleend.

De sociale partners zien een globaal evenwicht in de verzwaring en verlichting van de sanctiemaatregelen.

De sociale partners zijn het idee genegen dat ook in de toekomst verder op preventie wordt ingezet en dat meer gerichte controles kunnen plaatsvinden op basis van het kruisen van databanken, met bijzondere aandacht voor de zware inbreuken.

De SERV vraagt wel dat de Vlaamse Sociale Inspectie de sectorale sociale partners consulteert over de belangrijkste inbreuken waarmee ze geconfronteerd worden en haar focus hierop afstemt. Daarnaast zou de Vlaamse Sociale Inspectie net als de SIOD kunnen communiceren over de sectoren waarin aangekondigde controles zullen plaatsvinden. De SERV wordt tevens graag op de hoogte gehouden over de implementatie, monitoring en de evaluatie van het nieuwe handhavingskader door de Vlaamse sociale inspectie.

Wanneer dit een meerwaarde vormt voor de handhaving en toepassing van de regelgeving in specifieke sectoren, zal meer aandacht worden gegeven aan overleg met de sectorale sociale partners zoals voorgesteld door de SERV.

2. Het advies van de VTC

De VTC heeft op 8 november 2022 over het ontwerp van decreet advies verleend.

Hieronder wordt verder ingegaan op de bemerkingen van de VTC:

- a) De federale databank e-PV wordt geregeld in de artikelen 100/1-100/10 van de wet van 17 maart 2019. Voor de VTC is het niet duidelijk waarom bepaalde wettelijke bepalingen met betrekking tot deze databank worden overgenomen en andere niet. Volgens de VTC is het aangewezen om in het ontwerp of minstens de toelichting te verduidelijken waarvoor er vanuit gegaan wordt dat de vermelde wet van toepassing is en waarvoor niet, in het bijzonder wat gegevensbescherming betreft. Dit geldt bijvoorbeeld inzake het bepalen van de verwerkingsverantwoordelijkheid.

De databank e-PV is een databank die eigendom is van en beheerd wordt door de federale overheid. Daarom worden in dit ontwerp minimale wettelijke bepalingen opgenomen die de Vlaamse Sociale Inspectie moet toelaten elektronische processenverbaal aan te maken en uit te wisselen. Het beheer, de toegang en het toezicht op het gebruik van deze databank gebeurt op grond van federale wettelijke bepalingen. Vermits de Vlaamse overheid hier geen beslissingsbevoegdheid heeft is het logisch dat hierover geen wettelijke bepalingen zijn opgenomen.

In de artikelsgewijze commentaar (zoals verder vermeld) wordt de hoedanigheid van verwerkingsverantwoordelijke wel verder verduidelijkt.

- b) De VTC stelt zich de vraag of de definitie van e-PV voldoende duidelijk en zeker is. Volgens de VTC houdt de niet-verwijzing naar artikel 100/2 van het Sociaal Strafwetboek een risico in. De VTC adviseert om dit te herbekijken/motiveren omdat de burger minstens duidelijk dient te weten over welk informaticasysteem het gaat.

Om aan de bemerkingen van de VTC tegemoet te komen wordt de definitie van e-PV in artikel 21 (14°) (thans artikel 20 (14°)) aangepast en wordt de artikelsgewijze commentaar bij dit artikel verduidelijkt.

- c) De VTC acht de verwijzing in artikel 22 (thans artikel 21) (invoeging artikel 6/3) naar de algemene verordening gegevensbescherming overbodig vermits deze hoe dan ook moet gerespecteerd worden. Daarnaast is het volgens de VTC niet duidelijk waarom de verwijzing naar de KSZ-wet wordt vermeld vermits mogelijk andere bepalingen van toepassing zijn. Ze beveelt aan om dit te verduidelijken en eventueel te herbekijken.

In de tekst van artikel 22 (thans artikel 21) wordt de verwijzing naar de algemene verordening gegevensbescherming geschrapt.

De verwijzing naar de KSZ-wet is nodig vermits de e-PV's van de federale en regionale sociale inspectiediensten, die in de databank e-PV zijn opgenomen, over het algemeen worden opgesteld op basis van (persoons)gegevens die in het netwerk van de sociale zekerheid (Dimona, Limosa, DMFA-aangifte, check in at work,...) zijn opgenomen. Indien gegevens met andere (Vlaamse) inspectiediensten worden uitgewisseld is het mogelijk dat nog andere wettelijke bepalingen van toepassing zijn op de mededeling van de gegevens.

Daarnaast wordt in de artikelsgewijze commentaar opgenomen dat de Vlaamse Sociale Inspectie gebruik maakt van de federale infrastructuur om zonodig gegevens met andere regionale en federale diensten uit te wisselen. Ze blijft hierbij gegevensverantwoordelijke.

- d) VTC wijst erop dat er op het aanmaken van e-PV's via een informaticatoepassing uitzonderingen worden voorzien in het Sociaal Strafwetboek. De VTC beveelt aan om te verduidelijken of dit ook voor de hier bedoelde verwerkingen kan en om dit eventueel te herbekijken.

Er wordt in dit ontwerp geen expliciete uitzondering op het aanmaken van een e-PV via een informaticatoepassing voorzien. Het ligt in de bedoeling van de Vlaamse overheid om in de toekomst enkel nog PV's in elektronische vorm te voorzien. Deze bepalingen liggen hiermee volledig in de lijn van de beslissing die is genomen in het kader van artikel 4 ontwerp van kaderdecreet over de handhaving van Vlaamse regelgeving.

Uiteraard kan in geval van overmacht, zoals het disfunctioneren van de informaticatoepassing of de verbindingen om deze aan te spreken, verlies, diefstal of beschadiging van de elektronische identiteitskaart van de verbaliserende ambtenaar, worden gebruik gemaakt van een op papier gesteld proces-verbaal, dat wordt ondertekend met een handgeschreven handtekening. Deze mogelijkheid wordt impliciet voorzien aangezien het opstellen van een elektronisch proces-verbaal niet als een verplichting wordt benoemd.

- e) De VTC vraagt om de hoedanigheid van de verwerkingsverantwoordelijke uit te klaren.

De Vlaamse Sociale Inspectie neemt de rol van verwerkingsverantwoordelijke op zich voor e-PV's die zij zelf opstelt en aanmaakt in de databank e-PV.

Dit wordt in artikel 21 opgenomen.

Daarnaast is overeenkomstig artikel 100/6, lid 2, van het Sociaal Strafwetboek de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister bevoegd voor werk, de minister bevoegd voor sociale zaken, de minister bevoegd voor economie, de minister bevoegd voor mobiliteit, de minister bevoegd voor justitie en de minister bevoegd voor de maritieme mobiliteit, de verwerkingsverantwoordelijke voor de databank e-PV. Dit wordt in de artikelsgewijze commentaar verder toegelicht.

- f) De VTC vraagt dat in het ontwerp duidelijk wordt opgenomen uit welke bronnen gegevens worden opgehaald voor het samenstellen van het e-PV.

Daarom wordt in artikel 23 (thans artikel 22) een bijkomende paragraaf (artikel 6/4, § 2) opgenomen.

- g) De VTC merkt op dat het eigenlijke doeleinde voor het gebruik van een datawarehouse niet terug te vinden is in de tekst van artikel 27 (thans artikel 26) van het ontwerp. Dit doel is enkel terug te vinden in de toelichting. Het gaat volgens de VTC om een bijzonder doeleinde dat een hoog risico op fouten inhoudt met soms verregaande gevolgen voor potentieel kwetsbare bevolkingsgroepen. De VTC dringt er daarom op aan om het doel in het ontwerp op te nemen zodat het doeleinde welbepaald en transparant is. Tevens is de VTC van mening dat het ontwerp onvoldoende de grenzen afbakent en niet aangeeft of de fraudeopsporing aan de hand van correlaties (knipperlichten) zal gebeuren. De VTC vraagt tevens om dit te verduidelijken.

Om aan de bekommernissen van de VTC tegemoet te komen wordt in de tekst van artikel 27 (thans artikel 26) opgenomen dat de Vlaamse Sociale Inspectie de processen van datamining en datamatching kan uitvoeren om profielen met een verhoogd risico op te sporen. Daarnaast wordt in de memorie van toelichting opgenomen dat de fraudeopsporing aan de hand van correlaties gebeurt.

- h) De VTC adviseert om als verwerkingsverantwoordelijke de entiteit aan te duiden waarvoor de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid werken i.p.v. de individuele ambtenaren.

In de tekst van artikel 27 (thans artikel 26) wordt daarom de Cel Administratieve Geldboeten vermeld, waartoe de aangewezen ambtenaren behoren.

- i) Gezien de verschillende gegevensstromen, zou volgens de VTC de rol van de functionaris voor de gegevensbescherming in het kader van het beheer van het datawarehouse en de gewenste analyses best verankerd worden in de regelgeving.

Aangezien dit geen essentieel element van de verwerking van persoonsgegevens betreft, wordt dit niet opgenomen in het ontwerp.

- j) Volgens de VTC moet een gegevensbeschermingseffectenbeoordeling voor de verschillende gegevensstromen en het datawarehouse verplicht opgesteld worden.

Op advies van de functionaris gegevensbescherming van het Departement Werk en Sociale Economie zal er een gegevensbeschermingseffectenbeoordeling voor de datawarehouse ingepland worden en aan de VTC voorgelegd worden.

- k) De VTC meent dat de categorieën betrokkenen, de categorieën van persoonsgegevens en de ontvangers niet expliciet worden aangeduid en beveelt aan om dit wel te doen en om eventueel naar wettelijke of decretale bepalingen te verwijzen.

Om aan de bemerkingen van de VTC tegemoet te komen worden 2 nieuwe artikelen opgenomen, nl. een nieuw artikel 28 tot invoeging van een artikel 8/3, en een nieuw artikel 29 tot invoeging van een artikel 8/4.

- l) Om aan de bekommernissen van de VTC inzake geautomatiseerde individuele besluitvorming tegemoet te komen wordt in de artikelsgewijze commentaar bij artikel 27 (thans artikel 26) een bijkomende verduidelijking opgenomen.

Er zijn geen geautomatiseerde vaststellingen van inbreuken op de wetgeving. Om inbreuken vast te stellen zullen de sociaalrechtelijk inspecteurs – op basis van de lijst die aan de hand van de datamining en/of matching werd verkregen – nog steeds een onderzoek moeten uitvoeren en binnen de wettelijke voorwaarden het bewijs van de inbreuken leveren. Het spreekt voor zich dat de Vlaamse Sociale Inspectie in dat kader de nodige zorg zal besteden aan de opleiding van de gebruikers en zo nodig aan de bijsturing van het gebruikte systeem.

- m) De VTC vraagt meer informatie met betrekking tot de opsplitsing van het eerste en het tweede lid van artikel 28 (thans artikel 27) van het ontwerp.

Het onderscheid tussen het eerste en het tweede lid ligt in het doel van de verdere verwerking.

In het eerste lid werd de verdere verwerking voorzien wanneer zowel de initiële als verdere verwerking gebeurt met het oog op de preventie, de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van inbreuken.

In het tweede lid werd de verdere verwerking voorzien wanneer zowel de initiële als verdere verwerking gebeurt met het oog op de inning en invordering van de bedragen die tot haar bevoegdheid behoren (bijvoorbeeld bij de invordering of terugvordering van ten onrechte genoten subsidies).

Om verdere discussies uit te sluiten stellen de stellers van het ontwerp evenwel voor om het tweede lid van artikel 28 (thans artikel 27) te schrappen. Tegelijkertijd wordt in de artikelsgewijze commentaar een voorbeeld van verdere verwerking gegeven.

- n) De VTC beveelt aan om het derde lid van artikel 28 (thans artikel 27) te schrappen en na aanpassing enkel te behouden in de toelichting. Er wordt met deze aanbeveling rekening gehouden.

- o) Invordering administratieve geldboeten inzake detachering.

Er moet worden opgemerkt dat het niet de Vlaamse Belastingdienst (VLABEL) is die instaat voor het indienen van de verzoeken tot kennisgeving en invordering, maar de Cel Administratieve Geldboeten van het Departement WSE. 'De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar' slaat immers aan het hoofd van de Cel Administratieve geldboeten, zoals bepaald in artikel 7, §1, van het Besluit van de Vlaamse Regering tot uitvoering van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht.

Wanneer wordt verwezen naar 'de in artikel 17, §8, eerste lid, van dit decreet aangewezen ambtenaar', betreft het wel VLABEL.

De opmerking van de VTC in punt 102, zijnde dat VLABEL als verwerkingsverantwoordelijke moet worden beschouwd aangezien zij de verwerkingen

niet doet in opdracht van een Vlaamse instantie is bijgevolg niet correct. De Cel Administratieve geldboeten binnen het Departement WSE zal de verzoeken vanuit andere lidstaten ontvangen via het IMI-systeem. Indien het gaat om een verzoek tot invordering vanuit een andere lidstaat, zal WSE dit verzoek wel overmaken aan VLABEL om over te gaan tot de invordering. VLABEL blijft dus verwerker, en de Cel AG is de verwerkingsverantwoordelijke.

De VTC is van oordeel dat het voorgelegde ontwerp voldoende waarborgen kan bieden wat de bescherming van de persoonsgegevens van de betrokkenen betreft. Zoals de VTC zelf aanhaalt garandeert de Europese Commissie ook dat het IMI-systeem volledig veilig is en de persoonsgegevens zorgvuldig worden beschermd.

- p) De VTC merkt in haar advies op dat de persoonsgegevens juist moeten zijn en zo nodig geactualiseerd worden. Het ontwerp bevat geen bepalingen hierover, terwijl dit in een context van fraudeopsporing en administratieve geldboetes zeer belangrijk is. De VTC beveelt aan om die op te nemen, eventueel door te verwijzen naar bestaande regelingen.

Om aan de bemerking van de VTC tegemoet te komen worden 2 nieuwe artikelen opgenomen, nl. een nieuw artikel 27 tot invoeging van een artikel 8/3, en een nieuw artikel 28 tot invoeging van een artikel 8/4.

- q) Volgens de VTC bepaalt artikel 12 AVG dat de verwerkingsverantwoordelijke passende maatregelen neemt opdat de betrokkene de in de artikelen 13 en 14, AVG bedoelde informatie en de in de artikelen 15 tot en met 22 en artikel 34, AVG bedoelde communicatie in verband met de verwerking in een beknopte, transparante, begrijpelijke en gemakkelijk toegankelijke vorm en in duidelijke en eenvoudige taal ontvangt. De VTC is tevens van oordeel dat het aanbevolen is om het ontwerp aan te vullen met de verplichting om de vermeldingen op te nemen in de communicatie met de burger zodat de betrokkenen goed geïnformeerd worden over de verwerking van hun persoonsgegevens en het voor de betrokkenen duidelijk is wat hun rechten zijn en tot wie zij zich moeten richten voor de uitoefening van hun rechten.

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat de sociaalrechtelijke inspecteurs op grond van artikel 8, § 1 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht, met toepassing van artikel 23, lid 1, e) en h), van de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) kunnen beslissen om de verplichtingen en de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de AVG- verordening, niet toe te passen bij de verwerkingen van persoonsgegevens in het kader van een onderzoek dat betrekking heeft op een welbepaalde natuurlijke persoon, als voldaan is aan de voorwaarden, vermeld in het derde tot en met het elfde lid. De afwijkmogelijkheid, gedurende de periode waarin de betrokkene het voorwerp uitmaakt van een controle, een onderzoek of de voorbereidende werkzaamheden die daarmee verband houden, in het kader van de decretale en reglementaire opdrachten van de sociaalrechtelijke inspecteurs, op voorwaarde dat het voor het goede verloop van het onderzoek noodzakelijk is of kan zijn dat de verplichtingen en de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening, niet worden toegepast.

- r) Inzake veiligheid ontslaat het feit dat voor het e-PV en de uitwisseling in het kader van de detachering in het buitenland op systemen van andere organisaties wordt beroep gedaan, de verwerkingsverantwoordelijke(n) niet van hun AVG-verplichtingen inzake vertrouwelijkheid en veiligheid. De verwerkingsverantwoordelijke moet nagaan of aan

deze voorwaarden voldaan is en zo nodig maatregelen (laten) nemen. De VTC wijst erop dat aangezien de gegevens niet duidelijk afgebakend zijn en het mogelijk delicate gegevens/ bijzondere categorieën van persoonsgegevens betreft een bijzondere aandacht vereist is inzake informatieveiligheid. De VTC benadrukt ook het belang van een behoorlijk gebruikers- en toegangsbeheer en een logging van de toegangen zodat de functionaris en de toezichthouders kunnen controleren wie wanneer toegang had tot welke gegevens, wat zijn/haar acties waren en waarom.

Binnen het Departement Werk en Sociale Economie, en dus binnen de Vlaamse Sociale Inspectie, wordt het gebruikers- en toegangsbeheer van de Vlaamse Overheid toegepast, d.w.z. controle van de identiteit van de gebruiker (authenticatie) en verificatie of de gebruiker de nodige toelatingen heeft. Het Toegangsbeheer zorgt er voor dat informatie in de toepassingen enkel toegankelijk is voor wie daartoe de nodige rechten heeft gekregen.

Daarnaast worden de toegangen gelogd. Semestrieel wordt door de functionaris gegevensbescherming een steekproef genomen op stochastische wijze van de uitgevoerde bevragingen zodat de functionaris en de toezichthouders kunnen controleren wie wanneer toegang had tot welke gegevens, wat zijn/haar acties waren en of deze legitiem waren. Jaarlijks wordt verslag uitgebracht over de toegangscontroles in het kader van de toegang tot deze persoonsgegevensbanken uit het netwerk van de sociale zekerheid.

De specificering van deze maatregelen moet niet in de wetgeving worden opgenomen.

Zoals reeds uitgebreid in de artikelsgewijze commentaar bij artikel 27 (thans artikel 25) werd beschreven, zijn er binnen de wetgeving de nodige garanties voorzien om het vertrouwelijk karakter van gegevens van persoonlijke aard te verzekeren (artikel 8 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht en artikel 58 van het Sociaal Strafwetboek). Daarnaast bestaat er een specifieke deontologische code voor de personeelsleden van de Vlaamse Sociale Inspectie. Deze voorzien in een professionele discretieplicht en een naleving van de privacyregels en de veiligheidsvoorschriften, waaronder bij het gebruik van informaticatoepassingen en databanken.

3. Het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit (GBA)

De GBA heeft op 17 mei 2023 over het ontwerp van decreet advies verleend.

Hieronder wordt verder ingegaan op de bemerkingen van de GBA:

- a) De GBA wijst erop dat, voor een goed begrip van de diverse bepalingen die betrekking hebben op het e-PV, het ten eerste aangewezen is in de toelichting bij elk van deze artikelen te vermelden op welke exacte bepaling van de federale wet of het Sociaal Strafwetboek deze bepaling is geïnspireerd.

De artikelsgewijze commentaar zal op dat vlak worden aangepast.

- b) Volgens de GBA is de omschrijving van de doeleinden in artikel 22 (thans artikel 21) van het ontwerp te ruim geformuleerd en dient deze te worden gepreciseerd, bijvoorbeeld door de toevoeging van bepaalde elementen opgenomen in de toelichting bij artikel 21.

Om aan de bemerking van de autoriteit tegemoet te komen wordt de formulering van artikel 22 (thans artikel 21) meer gepreciseerd.

- c) De GBA wijst er op dat het een goede praktijk is om in de Memorie van toelichting bij artikel 22 (thans artikel 21) de grenzen te bepalen van de aldus omschreven doeleinden en aan te geven in welke omstandigheden de verwerking als onverenigbaar dient te worden beschouwd met de vastgestelde doeleinden.

Om aan de bemerkingen van de GBA tegemoet te komen wordt in de Memorie van toelichting bij artikel 22 (thans artikel 21) uitdrukkelijk aangegeven dat het niet de bedoeling is om de gegevens die in het kader van het e-PV worden opgeslagen te gebruiken voor verdere verwerkingen in een datawarehouse met het oog op fraudeopsporing aan de hand van correlaties.

- d) Volgens de GBA kan niet worden aanvaard dat wordt voorzien in de registratie van gegevens in elektronische vorm en de mededeling van die gegevens, zonder dat in de toelichting bij het betrokken artikel een empirische beoordeling wordt opgenomen van het effect van het gebruik van e-PV op de in het decreet van 2004 bedoelde doeleinden en in het bijzonder op de bestrijding van inbreuken op de in artikel 2 van dat decreet opgesomde normen (ten aanzien van de gefedereerde entiteiten waar dit systeem van kracht is).

In dit verband merkt de GBA op dat het wenselijk zou zijn om bij de herformulering van artikel 22 (thans artikel 21) van het voorontwerp een verplichting op te nemen om de doeltreffendheid van de in het ontwerp voorziene verwerkingen periodiek te evalueren.

Om aan de bemerkingen van de Gegevensautoriteit tegemoet te komen wordt in de Memorie van toelichting bij artikel 22 (thans artikel 21) - onder punt b) statistieken - uitdrukkelijk aangegeven dat het gebruik van het e-PV toelaat om met behulp van data-analyses, het beleid te voeden, een gericht preventief en repressief beleid te voeren en het beleid sneller aan te passen aan de gewijzigde omstandigheden.

Daarnaast wordt via een nieuw artikel 29 , in artikel 12 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht voorzien dat het jaarverslag ook zal rapporteren over de statistieken met betrekking tot de opgestelde e-PV's alsmede over de doeltreffendheid van de verwerkingen.

- e) Op vraag van de GBA wordt in de Memorie van toelichting verduidelijk wat er dient te worden verstaan onder "een verhoogd risico". Daarnaast worden ook verschillende voorbeelden gegeven van de gevallen die worden geïllustreerd met het oog op de voorzienbaarheid en transparantie naar de betrokkenen toe.

- f) De GBA vraagt om in artikel 27 (thans artikel 26) van het ontwerp te preciseren dat de datamining- en datamatchingtechnieken op de in het datawarehouse opgenomen gegevens uitsluitend kunnen worden verwerkt met het oog op de opsporing van profielen met een verhoogd risico.

De tekst van het ontwerp wordt op dat vlak aangepast.

g) Op vraag van de GBA wordt in de artikelsgewijze commentaar een toelichting opgenomen over de noodzakelijkheid van de datamining- en - voor de opsporing, bestrijding en sanctionering van sociale fraude, en over de meerwaarde van deze technieken ten opzichte van de huidige opsporings- en sanctioneringswijzen.

h) De GBA merkt op dat het ontwerp geen opsomming bevat van de categorieën van persoonsgegevens en betrokkenen die het voorwerp zullen uitmaken van datamining en datamatching.

Om aan de bemerkingen van de GBA tegemoet te komen worden 2 nieuwe artikelen opgenomen, nl. een nieuw artikel 28 tot invoeging van een artikel 8/3, en een nieuw artikel 29 tot invoeging van een artikel 8/4. In de Memorie van toelichting wordt tevens een bijkomende verduidelijking opgenomen met betrekking tot de personen van wie de persoonsgegevens worden verwerkt.

i) De GBA stelt dat dient te worden gerechtvaardigd op basis van welke criteria de door de Vlaamse Sociale Inspectie "geanalyseerde" gegevens, die zullen worden opgenomen in de datawarehouse en het voorwerp zullen kunnen uitmaken van datamining en data-matching, onder de bevoegdheid van de Vlaamse overheid vallen.

Om aan de vraag van de GBA tegemoet te komen wordt in de Memorie van toelichting verduidelijkt dat het aanknopingspunt voor de bevoegdheid van de Vlaamse Sociale Inspectie het tewerkstellingsbeleid is, zoals opgesomd in artikel 6, § 1, IX van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Het gaat in concreto om de volgende criteria : 1) de 'plaats van tewerkstelling' (voor de tewerkstelling van buitenlandse werknemers of uitzendkrachten door Belgische of buitenlandse ondernemingen), 2) gegevens met betrekking tot de toelating tot arbeid of de arbeidskaart van de buitenlandse werknemer of de beroepskaart van de buitenlandse zelfstandige, 3) de 'uitoefening van de activiteiten' (buitenlandse zelfstandigen, Belgische of buitenlandse ondernemingen die uitzendactiviteiten uitoefenen of Belgische ondernemingen die dienstencheque-activiteiten verrichten), 4) de woonplaats van de gebruiker m.b.t. dienstencheque-activiteiten, en 5) aangekochte of terugbetaalde dienstencheques. Deze gegevens zijn noodzakelijk om de steekproef te beperken tot alleen die subjecten die een band hebben met het Vlaamse Gewest.

j) Op vraag van de GBA wordt in artikel 27 (thans artikel 26) de bewaartermijn van (maximaal) één jaar na de verjaring van alle rechtsvorderingen van de betrokken persoonsgegevens, beperkt tot drie maanden na verjaring van alle vorderingen. Het ontwerp wordt op dat vlak aangepast.

Daarnaast wordt de suggestie van de GBA m.b.t. de archivering gevolgd. D.w.z. dat de passage "*onverminderd de bewaring die noodzakelijk is voor de verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, voor wetenschappelijk of historisch onderzoek of voor statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 AVG*" wordt vervangen door de volgende passage "*onverminderd artikel III.87 en volgende van de Vlaamse Codex en, in voorkomend geval, de Archiefwet van 24 juni 1955 en het Archiefdecreet van 9 juli 2010*".

Verder wordt in de Memorie van toelichting verduidelijkt dat het niet in de bedoeling is om de bevoegdheid voor een verwerking voor wetenschappelijke of historische onderzoeksdoeleinden of voor statistische doeleinden aan de Vlaamse Sociale Inspectie toe te kennen. Er wordt enkel in de mogelijkheid voorzien voor een eventuele verdere verwerking door derden. In dat geval zullen wel de bepalingen van artikel 89 van de algemene verordening gegevensbescherming en de artikelen 186 en volgende van de

wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens moeten nageleefd worden.

- k) Er wordt niet ingegaan op de aanbeveling van de GBA om verschillende of gedifferentieerde bewaaringstermijnen toe te passen.

In de Memorie van toelichting wordt wel verduidelijkt dat, aangezien in de steekproef enkel die gegevens worden opgenomen wanneer er een aanknopingspunt is met het Vlaamse Gewest, de bewaartermijn niet beïnvloed wordt door de afwezigheid van het aanknopingspunt. M.a.w. in geval van afwezigheid van een aanknopingspunt met het Vlaamse Gewest worden de gegevens niet opgenomen in de steekproef.

- l) De GBA herinnert eraan dat, rekening houdend met het feit dat de door het ontwerp opgezette verwerking hoogstwaarschijnlijk zal leiden tot een hoog risico voor de rechten en vrijheden van natuurlijke personen in de zin van artikel 35 AVG, een specifieke effectbeoordeling dient uitgevoerd te worden alvorens de verwerking daadwerkelijk wordt geïmplementeerd.

Zoals reeds naar aanleiding van het advies van de VTC werd aangegeven zal er een gegevensbeschermingseffectenbeoordeling vooraf worden uitgevoerd.

- m) Op verzoek van de GBA werd de motivering van de noodzaak en de evenredigheid van de door artikel 26 (thans artikel 25) beoogde uitbreiding van de mogelijke beperkingen van betrokkenen in de zin van artikel 23 AVG toegevoegd in de artikelsgewijze bespreking in deze memorie van toelichting.

Wat betreft het advies om in artikel 8, §1 van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht de concrete doeleinden en het materiële toepassingsgebied van de beperkingen te preciseren, moet worden opgemerkt dat het niet mogelijk is om de concrete gevallen en risico's exhaustief op te sommen in het decreet. Er werd wel een meer algemene omschrijving van de bedoelde verwerkingen toegevoegd in artikel 8, §1, derde lid. Daarnaast werden in de artikelsgewijze toelichting in deze memorie ook een aantal voorbeelden toegevoegd van situaties waarin de afwijking noodzakelijk is. Er werd ook reeds voorzien in een beperking van de afwijking in het vijfde lid: de afwijking heeft geen betrekking op gegevens die losstaan van het voorwerp van het onderzoek of de procedure van een eventuele oplegging van een administratieve geldboete.

3. Het advies van de Raad van State

De Raad van State heeft op 3 februari 2023 over het ontwerp van decreet advies verleend.

Hieronder wordt verder ingegaan op de bemerkingen van de Raad van State:

Bevoegdheid

3.1. - 3.3.

De artikelen 21 tot 24 (thans artikel 20 tot 23) kunnen volgens de Raad van State geen doorgang vinden. Indien de medewerking van de diensten van de federale overheid, die verantwoordelijk zijn voor het e-PV, nodig wordt geacht voor de uitvoering van de ontworpen regeling, zal daartoe volgens de Raad van State een samenwerkingsakkoord moeten worden gesloten overeenkomstig artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen'. De Raad van State stelt dat de aanneme

van de artikelen 21 tot 24 (thans artikelen 20 tot 23) voorbarig is in de mate dat de operationaliteit van de ontworpen regelgeving, afhangt van een nog aan te passen federale regelgeving en nog te sluiten samenwerkingsakkoord.

Zoals reeds in de memorie van toelichting was aangegeven voorzien de betrokken bepalingen de juridische basis voor de onderlinge informatie-uitwisseling van e-PV's tussen de Vlaamse Sociale Inspectie en de federale databank e-PV.

In artikel 21 (thans artikel 20) (tot wijziging van artikel 3 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht) worden de definities opgenomen van e-PV, databank e-PV en algemene verordening gegevensbescherming.

In de artikelen 22 en 23 (thans artikel 21 en 22) wordt bepaald :

- 1) dat de processen-verbaal worden aangemaakt via een informaticatoepassing en welke persoonsgegevens hiervoor worden gebruikt;
- 2) dat de gegevensuitwisseling geschiedt overeenkomstig de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid.

De verwijzing naar de Kruispuntbankwetgeving wordt voor de juridische duidelijkheid opgenomen omdat de Vlaamse Sociale Inspectie als gegevensverwerker van persoonsgegevens uit het netwerk van de sociale zekerheid verplicht is deze wetgeving na te leven.

De persoonsgegevens worden op dit ogenblik reeds uitgewisseld met het oog op de consultatie en de verwerking. De uitwisseling en de verwerking van deze persoonsgegevens is onderworpen aan de beraadslaging van de bevoegde gegevensbeschermingsautoriteiten. De afsluiting van een samenwerkingsakkoord is hiervoor niet nodig.

In artikel 24 (thans artikel 23) wordt bepaald dat het e-PV moet worden ondertekend met een gekwalificeerde elektronische handeling.

Het betreft m.a.w. allen bepalingen die zich binnen de autonome bevoegdheidssfeer van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest situeren. De ontworpen bepalingen kunnen dus gewoon doorgang vinden.

Zaken die achteraf gemeenschappelijk moeten worden geregeld zullen zonodig via een apart af te sluiten samenwerkingsakkoord worden geregeld.

4.1.- 4.3.

De Raad van State merkt op dat de artikelen 51 tot 60 (thans 53 tot 62) van het voorontwerp strekken tot gedeeltelijke omzetting van hoofdstuk IV van richtlijn 2014/67/EU, dat van toepassing is op "financiële administratieve sancties en/of boeten, [...] in verband met de niet-naleving van de bepalingen van Richtlijn 96/71/EG of van deze richtlijn". Het is voor de Raad van State niet meteen duidelijk welke bepalingen van die richtlijnen in verband kunnen worden gebracht met de bevoegdheden van het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap.

De Raad van State beveelt daarnaast aan om in de memorie van toelichting te verduidelijken hoe de bevoegde instantie van een andere lidstaat moet kiezen of zij een beroep doet op de federale dan wel op de Vlaamse Overheid. In elk geval moet de voorwaarde inzake de "in België gevestigde dienstverrichter in de ontworpen bepalingen worden afgestemd op de Vlaamse territoriale bevoegdheid.

Het merendeel van de aangelegenheden inzake detachering betreffen inderdaad federale bevoegdheden. Het Vlaamse Gewest is bevoegd voor de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten, met uitzondering van de normen betreffende de arbeidskaart afgeleverd

in het kader van de specifieke verblijfssituatie van de betrokken personen en de vrijstellingen van beroepskaarten verbonden aan de specifieke verblijfssituatie van de betrokken personen. De Vlaamse bevoegdheden inzake detachering situeren zich dus op het vlak van de toekenningen tot arbeid en de controle op de reglementering inzake de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten. Bijgevolg is het Vlaamse Gewest ook bevoegd voor de oplegging van administratieve geldboeten voor inbreuken tegen deze regelgeving.

Rechtspraak van het Europees Hof van Justitie maakte het mogelijk voor derdelanders – via de zogenaamde ‘Vander Elst-route’ – om gedetacheerd te worden naar landen binnen de Europese Unie en daar van rechtswege toegelaten te zijn tot arbeid, mits de derdelanders reeds beschikken over een geldige verblijfs- en arbeidsvergunning in een verblijfsland binnen de Europese Unie (*arrest Vander Elst, HvJ 9 augustus 1994*). Artikel 16, §1, eerste lid, 7° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 07 december 2018 houdende uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers bevat de vrijstelling van arbeidsvergunning voor deze gedetacheerde derdelanders. De voorwaarden zijn gebaseerd op de rechtspraak van het Hof van Justitie. Wanneer deze voorwaarden niet zijn voldaan en er dus sprake is van onrechtmatige detachering, is de vrijstelling niet van toepassing en moet de derdelander over een geldige Belgische verblijfs- en/of arbeidsvergunning beschikken.

In artikel 4 van Richtlijn 2014/67/EU worden de elementen bepaald die als hulp dienen voor de bevoegde instanties en in het geval zij redenen hebben om te vermoeden dat een werknemer niet in aanmerking komt voor de status van gedetacheerd werknemer zoals bedoeld in Richtlijn 96/71/EG. De in dit artikel bedoelde elementen die de bevoegde instanties gebruiken om uit te maken of sprake is van een daadwerkelijke detachering, kunnen ook worden gebruikt om vast te stellen of een persoon onder de definitie van werknemer zoals bedoeld in artikel 2, lid 2, van Richtlijn 96/71/EG valt.

De bevoegdheid van het Vlaamse Gewest inzake de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten kan dus wel degelijk in verband worden gebracht met de bepalingen van voormelde richtlijnen. Er zijn geen gemeenschapsbevoegdheden die hiermee in verband kunnen worden gebracht. De verwijzing naar de Vlaamse Gemeenschap in artikel 60 (thans 62) werd dan ook geschrapt.

Inzake de aanbeveling om te verduidelijken hoe een verzoekende instantie van een andere lidstaat moet kiezen of zij beroep doet op de federale dan wel op de Vlaamse Overheid: dit werd toegevoegd in de artikelsgewijze toelichting in deze memorie. De verwijzingen naar “in België gevestigde dienstverrichter” in het voorontwerp van decreet werden vervangen door “in het Vlaamse Gewest gevestigde dienstverrichter”.

Vormvereisten

De Raad van State stipt aan dat er bij de adviesaanvraag enkel advies van de VTC werd gevoegd en dat alsnog advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit moet worden ingewonnen vooraleer het voorontwerp doorgang kan vinden.

Het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit werd aangevraagd op 14 maart 2023 en verleend op 17 mei 2023.

Algemene opmerkingen

- a) In zijn advies merkt de Raad van State op om het begrip 'overtredingen' in de artikelen 4, 7, 15, 20, 68, 70, 74, 75, 80 en 83 (thans : 4, 7, 14, 19, 70, 73, 77, 78, 83 en 86 - uniformisering van de toepassing van de bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek) – gelet op de specifieke betekenis van het begrip overtreding in het strafrecht en rekening houdend met het feit dat de betrokken inbreuken niet steeds met een politiestraf worden bestraft – te vervangen door misdrijven.

Vermits in het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht hoofdzakelijk het begrip 'inbreuken' wordt gebruikt, wordt het begrip 'overtredingen' in de betrokken bepalingen vervangen door 'inbreuken'.

- b) De Raad van State beveelt aan om in de bepalingen die een grondige wijziging en actualisering van de strafbepalingen voorzien, de zinsnede "met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek" te schrappen.

Strikt genomen is deze zinsnede inderdaad niet nodig maar door de opname ervan wordt de lijn gevolgd die de Vlaamse decreetgever destijds heeft uitgezet. De Vlaamse decreetgever heeft enkel willen aangeven dat deze bepalingen van het Strafwetboek van toepassing blijven. Daarom wenst de Vlaamse regering deze zinsnede te behouden.

- c) De Raad van State was met betrekking tot het initiële artikel 25 (toegang tot de bewoonde lokalen in geval van heterdaad) – thans artikel 24 van het ontwerp - van oordeel dat het betrokken artikel aan een bijkomend onderzoek diende onderworpen te worden. Volgens de Raad van State vereisen de artikelen 15 en 22 van de Grondwet, en artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens een voldoende precieze wettelijke bepaling, een dwingende maatschappelijke behoefte en de evenredigheid met de daarin nagestreefde wettige doelstelling.

Volgens de Raad van State kan de in de memorie van Toelichting opgenomen motivering op zichzelf in beginsel bezwaarlijk een (vermoeden van) misdrijf inhouden. Een al te ruime invulling van het begrip 'heterdaad' zou volgens de Raad van State de in artikel 7, 1°, a), van het decreet van 30 april 2004 vervatte voorwaarde van de voorafgaande machtiging door de politierechter bovendien dreigen uit te hollen.

De decreetgever voert deze bepaling in naar analogie met artikel 24 van het Sociaal Strafwetboek en acht een bijkomend onderzoek niet nodig zodat bijgevolg de ontworpen bepaling gewoon doorgang kan vinden.

- d) De Raad van State vraagt om in de Memorie van Toelichting bij de artikelen 27 en 28 (thans de artikelen 26 en 27) – betreffende de verwerking van persoonsgegevens en in het bijzonder van het systeem van het "datawarehouse" – en verduidelijking op te nemen met betrekking tot de beraadslaging van de bevoegde gegevensautoriteit.

Deze verduidelijking wordt opgenomen in de memorie van Toelichting.

- e) De Raad van State beveelt aan om in het artikel 28 (thans artikel 27) - tot invoeging van artikel 8/2, eerste lid – de woorden "wanneer en als" te vervangen door de woorden "wanneer en voor zover".

De betrokken bepaling wordt aan de aanbeveling aangepast.

- f) De Raad van State merkt op dat in het artikel 50 (thans artikel 52) - tot vervanging van artikel 23, § 4, eerste lid, van het decreet van 30 april 2004- ook dient verwezen te worden naar artikel 21/3 en 21/4 en niet enkel naar "artikel 21 tot en met 21/2"

De tekst van het betrokken artikel wordt aangepast aan deze bemerking.

- g) De Raad van State merkt met betrekking tot artikel 61 (thans artikel 63) op dat de inleidende zin van punt 7° ten onrechte wordt herhaald.

Dit wordt in de tekst rechtgezet.

- h) De Raad van State wijst omtrent de invoering van een regeling inzake de uitsluiting van het recht op subsidie op de verregaande gevolgen die het met zich meebrengt. De Raad van State geeft aan of dit de bedoeling is en de ontworpen bepaling aan een grondig nieuw onderzoek te onderwerpen. De RvS geeft bovendien ook aan dat niet duidelijk is wat onder "nadere voorwaarden" moet worden verstaan.

De tekst wordt aangepast aan het advies van de RvS. Het van rechtswege uitsluiten van het recht op subsidie wordt geschrapt en de uitsluiting krijgt een facultatief karakter. Er wordt in de tekst op uniforme wijze tot uitdrukking gebracht dat de voorgeschreven strafmaat bepalend is. De RvS geeft terecht aan dat de latere wijzigingen aan de diverse wetten en decreten andere strafmaten kunnen invoeren, hetgeen tot rechtsonzekerheid dreigt te leiden. De decreetgever zal de toekomstige wijzigingen nauwgezet opvolgen.

De Vlaamse Regering kan, binnen dit decretaal kader, beslissen wie tijdelijk uitgesloten kan worden van het recht op subsidie en kan eveneens de duurtijd ervan bepalen, die weliswaar begrensd is op 12 maanden. De "nadere voorwaarden" wordt in de tekst geschrapt.

- i) De Raad van State beveelt aan om met betrekking tot de inhoud van artikel 82 (thans artikel 85) - wijziging van artikel 13, 1° van het decreet van 23 december 2022 over de premie kwalificerend werkplekieren voor ondernemingen en de leerlingenpremie alternerende opleiding- na te gaan of dit dezelfde draagwijdte heeft als artikel 81 (thans artikel 84) - wijziging van artikel 12 van hetzelfde decreet).

Er werd rekening gehouden met de aanbeveling. D.w.z. dat door een betere afstemming van de artikelen 12 en 13 van het decreet van 23 december 2022 over de premie kwalificerend werkplekieren voor ondernemingen en de leerlingenpremie alternerende opleiding, artikel 12 wordt opgeheven. Artikel 13 wordt met de opheffing van artikel 12 in overeenstemming gebracht.

Artikel 37 (thans artikel 40) - wijziging van artikel 13/9 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht dat in de oplegging van een administratieve geldboete voorziet) wordt op deze wijziging afgestemd.

De artikelen 5, 6, en 35 (thans de artikelen 4, 5 en 38) (Vlaams Opleidingsverlof) en de artikelen 29, 68 en 69 (thans de artikelen 32, 71, 72 - ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen) worden naar analogie op deze wijziging afgestemd.

II. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1

Dit artikel bepaalt dat het voorliggend ontwerp van decreet een gemeenschaps-en gewestbevoegdheid omvat.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen aan het decreet van 13 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de voor de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen

Artikel 2

Dit artikel brengt enkele wijzigingen aan artikel 12 van het decreet van 13 juli 1973 aan.

De bestraffing van de verhindering van toezicht bij controle op het Taaldecreet wordt opgeheven omdat de sanctionering van deze inbreuk reeds is opgenomen in artikel 24, 3° van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht.

De huidige inbreuken zijn ingedeeld in niveau 2. Dit is analoog met de inbreuken in het Sociaal Strafwetboek voor de niet-naleving van de bepalingen inzake het bijhouden van sociale documenten. Omdat de hoogte van de sancties werkgevers er vaak niet toe aanzetten om het taaldecreeet na te leven, wordt naar analogie met de bepalingen voor het niet-naleven van de wetgeving inzake sociale documenten voorgesteld om een multiplicator in te voeren (d.w.z. een vermenigvuldiging van de sanctie met het aantal werknemers op wie de inbreuk betrekking heeft).

Artikel 3

De termijn voor herhaling wordt afgestemd op de andere regelgeving van het beleidsdomein WSE.

Artikelen 4, 7, 14, 19, 70, 73, 77, 78, 83 en 86

Tot op heden bestaat er binnen het beleidsdomein WSE geen uniformiteit in de toepassing van de bepaling van boek I van het Strafwetboek.

Met de artikelen 4, 7, 14, 19, 70, 73, 77, 78, 83 en 86 worden de bepalingen die de toepassing van boek I van het Strafwetboek regelen in de diverse wetgevingen beter op mekaar afgestemd.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen aan de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen – Vlaams opleidingsverlof

Artikel 5

Doordat in artikel 132 van bovengenoemde herstellwet van 22 januari 1985, betreffende het Vlaams opleidingsverlof, de notie "wetens en willens" overal wordt opgeheven, wordt artikel 131 dubbelop met artikel 132, eerste lid, 1°. Daarom wordt artikel 131 opgeheven.

Artikel 6

Voor de inbreuken, vermeld in artikel 132 van bovengenoemde herstellwet van 22 januari 1985, betreffende het Vlaams opleidingsverlof, wordt de strafrechtelijke geldboete verhoogd van 250 tot 2500 euro naar 300 tot 3000 euro, hetgeen de standaard wordt voor inbreuken van categorie 4.

De notie "willens en wetens" wordt alleen nog voor de zwaarste inbreuken weerhouden, en kan hier m.a.w. worden opgeheven.

In het tweede lid wordt de notie "aantal werknemers dat betrokken is bij de inbreuk" duidelijker geformuleerd als "aantal werknemers voor wie onterecht de (gedeeltelijke) terugbetaling van hun loonkost werd aangevraagd, verkregen of behouden".

Artikel 7

Zie commentaar bij artikel 4.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen aan de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers

Artikelen 8 tot en met 11

In de artikelen 12/1, paragraaf 1, 12/2, paragraaf 1, 12/3, paragraaf 1 en 12/4, paragrafen 2 en 3 van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers wordt de notie "met het aantal bij de inbreuk betrokken buitenlandse onderdanen" duidelijker geformuleerd als "met het aantal buitenlandse onderdanen op wie de inbreuk betrekking heeft".

Artikelen 12 en 13

In het kader van een 'zachte depenalisering' wordt voor de inbreuken vermeld in de artikelen 12/5, paragraaf 4 en 12/6, paragraaf 4 van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, de gevangenisstraf afgeschaft en wordt de strafrechtelijke geldboete verlaagd van 125 tot 1250 euro naar 100 tot 1000 euro.

Deze aanpassing houdt een aanzienlijke strafverlichting in.

Artikel 14

Zie commentaar bij artikel 4.

Hoofdstuk 5. Wijzigingen aan de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen

Artikel 15

Dit artikel brengt enkele wijzigingen aan in artikel 10quater van de wet van 20 juli 2001.

De inbreuk van het niet-verlenen van voorrang door de werkgever bij de aanstelling voor een voltijdse betrekking of voor een andere, al dan niet bijkomende deeltijdse betrekking (huidig artikel 10quater, 1°) wordt opgeheven. Aangezien dit betrekking heeft op een arbeidsrechtelijk aspect heeft de Vlaamse Sociale Inspectie deze inbreuk niet meer

gecontroleerd. De bevoegdheid om dit eventueel op te leggen en te controleren ligt federaal. Deze bepaling wordt daarom in de Vlaamse regelgeving geschrapt.

Voor de inbreuk omschreven in artikel 10quater, 2° wordt een strafverzwaring doorgevoerd. Ze wordt m.a.w. opgeheven en tegelijkertijd opnieuw ingevoegd in artikel 10quinquies.

Bij de vermenging van de rollen van gebruiker, dienstencheque-werknemer met deze van dienstencheque-onderneming is er vaak fraude aanwezig. Daarom is er een verbod op vertegenwoordiging. De fraude heeft een impact op de overheidsmiddelen. Uit controles blijkt evenwel dat dienstencheque-ondernemingen dit verbod overtreden door bijvoorbeeld dienstencheques te gebruiken hetzij voor niet-toegelaten activiteiten, hetzij met het oog op het creëren van fictieve prestaties. Om die reden wordt een sanctieverzwaring voorzien. Tegelijkertijd wordt een vermenigvuldiging voorzien met het aantal gebruikers en werknemers die bij de inbreuk betrokken zijn.

De inbreuk opgenomen in artikel 10quater, 4° wordt tevens opgeheven aangezien deze door de opheffing van artikel 10quater, 1° en 2° zonder voorwerp is.

Artikel 16

Dit artikel brengt enkele wijzigingen aan artikel 10quinquies aan. In het kader van een 'zachte depenalisering' wordt niet langer een gevangenisstraf voorzien voor de inbreuken van categorie 3. Tegelijkertijd wordt een verlaging van de geldboeten voorzien (zoals hierboven toegelicht). Dit betekent dus een aanzienlijke strafverlichting.

Voor de inbreuken bepaald in de punten 4° tot en met 6° wordt een strafverzwaring doorgevoerd. Deze inbreuken worden opgeheven en tegelijkertijd opnieuw ingevoegd in artikel 10quinquies/1.

In punt 8°, het deelnemen aan een inbreuk door de werknemer of gebruiker, wordt de notie "wetens en willens" opgeheven, aangezien deze alleen nog voor de zwaarste inbreuken wordt weerhouden. De aanwezigheid van ernstige onachtzaamheid of nalatigheid wordt hier als voldoende geacht. Dit brengt de inbreuk in lijn met de mogelijkheden tot uitsluiting van een gebruiker wanneer die bepaalde regels niet volgt. Tegelijkertijd wordt de inbreuk opnieuw ingevoerd in artikel 10sexies, maar ditmaal met bijzonder opzet. Wanneer het frauduleus opzet aanwezig is en kan aangetoond worden, wordt aldus een strafverzwaring voorzien.

In artikel 10quinquies worden drie inbreuken (in 10° tot en met 12°) ingevoegd, waarvan twee inbreuken nieuw zijn:

- de vertegenwoordiging van de gebruiker of de werknemer (dit betreft de sanctieverzwaring van het vroegere artikel 10quater, 2°);
- het aanwenden van dienstencheques voor andere doeleinden dan de doeleinden waarvoor ze deze hebben verkregen (= nieuw);
- het verkrijgen, behouden of aanwenden van dienstencheques op basis van onjuiste of onvolledige verklaringen (= nieuw).

De nieuwe inbreuken beogen de aanpak van het misbruik van dienstencheques zonder dat het bedrieglijk karakter kan aangetoond worden. De nalatigheid of onoplettendheid is voldoende. De inbreuken zijn gebaseerd op gelijkaardige inbreuken die bestaan in het decreet van 17 februari 2012 betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen (artikel 18), en het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling (artikel 38).

Zoals hierboven toegelicht wordt er een multiplicator voorzien (d.w.z. een vermenigvuldiging met het aantal gebruikers en werknemers die werden vertegenwoordigd) voor de inbreuk op het vertegenwoordigingsverbod. Ook voor het aanvaarden van dienstencheques van een gebruiker vooraleer de buurtwerken of -diensten zijn uitgevoerd en het laten uitvoeren van buurtwerken of -diensten door een werknemer die hiervoor niet werd aangeworven, opgenomen in artikel 10quinquies, 1° en 2°, wordt een vermenigvuldiging van de sanctie voorzien met het aantal gebruikers resp. werknemers die bij de inbreuk zijn betrokken.

Artikel 17

Deze bepaling voegt een nieuw artikel 10quinquies/1 in.

Het nieuwe artikel sanctioneert inbreuken van categorie 4. De inbreuken voorzien in het huidige artikel 10quinquies, 4° tot en met 6° worden geïntegreerd in het nieuwe artikel 10quinquies/1. Hiervoor wordt aldus een strafverzwaring doorgevoerd. Daarnaast worden de inbreuken uit het huidige artikel 10sexies, §1, 1° tot en met 3° geïntegreerd in het nieuwe artikel 10quinquies/1. Voor deze artikelen wordt bijgevolg, voor zover de intentie tot een frauduleus opzet niet kan worden aangetoond, in een strafvermindering voorzien.

In het artikel worden in concreto de volgende inbreuken voorzien :

- de uitvoering van dienstencheque-activiteiten zonder erkenning of zonder aan de erkenningsvoorwaarden te voldoen. Het gaat hier om de inbreuk vermeld in het huidige artikel 10quinquies, 4°;
- het niet-oprichten van een sui-generisafdeling wanneer naast de dienstencheque-activiteiten waarvoor een erkenning werd verleend ook nog andere activiteiten worden uitgevoerd (deze bepaling maakt thans deel uit van het huidige artikel 10quinquies, 5°).
- het laten uitvoeren van dienstencheque-activiteiten in onderaanneming door een andere onderneming of instelling (deze bepaling maakt thans deel uit van het huidige artikel 10quinquies, 6°);

Voor deze eerste 3 inbreuken wordt een multiplicator voorzien, waarbij de geldboete vermenigvuldigd kan worden met het aantal gebruikers en werknemers voor wie en door wie activiteiten werden uitgevoerd die in de inbreuk worden genoemd.

- het uitvoeren van activiteiten die niet zijn toegelaten in de beslissing tot erkenning (deze bepaling maakt thans deel uit van het huidige artikel 10sexies, §1, 1°)
- het aannemen van dienstencheques voor de betaling van activiteiten die geen buurtwerken of -diensten zijn (deze bepaling maakt thans deel uit van het huidige artikel 10sexies, §1, 2°);
- het aanvaarden ter betaling en het verzenden van meer dienstencheques aan het uitgifte-bedrijf dan het aantal bij de RSZ aangegeven arbeidsuren voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten (deze bepaling maakt thans deel uit van het huidige artikel 10sexies, §1, 3°).

Artikel 18

Dit artikel wijzigt artikel 10sexies.

Zoals reeds vermeld bij artikel 17 van dit ontwerp worden de inbreuken van het huidige artikel 10sexies, § 1, 1° tot en met 3° geïntegreerd in het nieuwe artikel 10quinquies/1, 4°, 5° en 6°. Deze wijziging houdt een aanzienlijke strafverlichting in.

Voor de inbreuken die in het huidige artikel 10sexies, § 1, 1° tot en met 3° zijn vermeld, wordt de notie 'wetens en willens' ingevoerd. Dit wil zeggen dat voor deze vaststellingen de intentie om te frauderen moet worden aangetoond.

Bij drie inbreuken die reeds strafbaar worden gesteld zonder dat een bijzonder intentioneel karakter moet kunnen worden aangetoond, wordt hier een analoge inbreukomschrijving opgenomen met de toevoeging van de notie 'wetens en willens'. Wanneer de intentie om te frauderen kan worden aangetoond, kunnen deze inbreuken bijgevolg zwaarder bestraft worden. Het gaat om de volgende inbreuken:

- de inbreuk opgenomen in het nieuwe artikel 10quinquies, 8°, met name het deelnemen van een gebruiker of een werknemer aan een inbreuk van de onderneming (herneming met notie 'wetens en willens' in artikel 10sexies, §2, 7°;
- de inbreuk opgenomen in het nieuwe artikel 10quinquies, 10°, met name het vertegenwoordigen van de gebruiker of werknemer (herneming met notie 'wetens en willens' in artikel 10sexies, §1, 4°;
- de inbreuk opgenomen in het nieuwe artikel 10quinquies, 3°, met name het op een dergelijke wijze organiseren van de registratie zodat het voor de inspectiediensten onmogelijk wordt om het verband tussen de maandelijkse prestaties van elke individuele dienstenchequewerknemer, de gebruiker en de overeenkomstige dienstencheques na te gaan (herneming met notie wetens en willens in artikel 10sexies, §1, 5°.

De aanwending van bedrieglijke verkregen cheques was tot op heden niet strafbaar. Daarom wordt in de inbreukomschrijving van artikel 10sexies, § 2, 1° tot en met 6° de notie 'het aanwenden' van cheques die op een bedrieglijke manier zijn verkregen, opgenomen.

Artikel 19

Zie commentaar bij artikel 4.

Hoofdstuk 6. Wijzigingen aan het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht

Artikel 20

In artikel 3 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht worden een aantal nieuwe definities opgenomen onder 14° tot en met 16°.

Deze bepalingen, alsook de artikelen 21 tot en met 23 (invoeging van de nieuwe artikelen 6/3 tot en met 6/5) – die zijn afgestemd op het Sociaal Strafwetboek – voorzien de juridische basis voor de onderlinge informatie-uitwisseling van e-PV's tussen de Vlaamse Sociale Inspectie en de federale databank e-PV.

De bedoeling van deze informatie-uitwisseling is om de efficiëntie en effectiviteit van de strijd tegen de sociale fraude te optimaliseren, maar dit met de nodige waarborgen op het vlak van informatieveiligheid en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Centraal voor de gegevensuitwisseling staat hierbij het elektronisch proces-verbaal of het e-PV.

Artikel 3 wordt aangevuld met een definitie van e-PV (14°). Het gaat om het proces-verbaal waarbij de sociaalrechtelijk inspecteur overeenkomstig artikel 6, § 1,6° van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht de inbreuken optekent, dat wordt aangemaakt en opgeslagen volgens het model en via de informaticatoepassing bedoeld in artikel 100/2, eerste lid, van het Sociaal Strafwetboek.

Om de gegevensuitwisseling met de databank e-PV mogelijk te maken, zal het e-PV van de Vlaamse Sociale Inspectie worden afgestemd op het e-PV dat voorzien wordt in artikel 100/2 van het Sociaal Strafwetboek.

De Vlaamse Sociale Inspectie maakt hierbij gebruik van de federale infrastructuur om zonodig gegevens met andere regionale en federale diensten uit te wisselen.

Dit betekent dat overeenkomstig artikel 100/6, lid 2, van het Sociaal Strafwetboek de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister bevoegd voor werk, de minister bevoegd voor sociale zaken, de minister bevoegd voor economie, de minister bevoegd voor mobiliteit, de minister bevoegd voor justitie en de minister bevoegd voor de maritieme mobiliteit, de verwerkingsverantwoordelijke is voor de databank e-PV.

De Vlaamse Sociale Inspectie neemt de rol van verwerkingsverantwoordelijke op zich voor e-PV's die zij zelf opstelt en aanmaakt in de databank e-PV. Dit wordt geëxpliciteerd in artikel 21, in fine.

Het gebruik van dit e-PV zal niet alleen een toegevoegde waarde hebben voor de Vlaamse Sociale Inspectie en de Cel Administratieve Geldboeten van het Departement WSE, maar evenzeer voor de andere federale en regionale sociale inspectiediensten, de andere federale en regionale diensten die administratieve geldboeten opleggen, en Justitie (Openbaar Ministerie).

Vermits de e-PV's van de federale en regionale sociale inspectiediensten, die in de databank e-PV zijn opgenomen, over het algemeen worden opgesteld op basis van (persoons)gegevens die in het netwerk van de sociale zekerheid (Dimona, Limosa, DMFA-aangifte, check in at work,...) zijn opgenomen, wordt de toegang tot de persoonsgegevens van de databank e-PV in eerste instantie geregeld door beraadslagingen van het Sectoraal Comité van de Sociale Zekerheid (Afdeling Sociale Zekerheid), en van het Informatieveiligheidscomité (Kamer sociale zekerheid en gezondheid). Indien gegevens met andere (Vlaamse) inspectiediensten wordt uitgewisseld is het mogelijk dat nog andere wettelijke bepalingen van toepassing zijn op de mededeling van de gegevens.

Artikel 21

Dit artikel voorziet in het wettelijk kader voor het e-PV.

Met het oog op een betere elektronische informatie-uitwisseling tussen de verschillende actoren die betrokken zijn bij de strijd tegen de illegale arbeid en de sociale fraude worden de e-PV's aangemaakt en opgeslagen overeenkomstig het in artikel 100/2 van het Sociaal Strafwetboek bedoelde model via de daartoe ontworpen informaticatoepassing.

De gegevens van de e-PV's en de gegevens van de bijlagen bij die e-PV's worden opgenomen en bewaard in de databank e-PV, vermeld in artikel 100/6 van het Sociaal Strafwetboek

De wettelijke basis van het project e-PV is terug te vinden in Hoofdstuk 5 van het Sociaal Strafwetboek.

De bepaling van artikel 21 is deels geïnspireerd op artikel 100/1 van het Sociaal Strafwetboek. De Vlaamse Sociale Inspectie zal gebruik maken van hetzelfde systeem als de andere federale en regionale sociale inspectiediensten.

De Vlaamse Sociale Inspectie treedt op als verwerkingsverantwoordelijke als vermeld in artikel 4, 7), van de algemene verordening gegevensbescherming, voor de verwerking van de persoonsgegevens.

Hieronder worden enkele voordelen van het e-PV nader toegelicht.

1. Uniformiteit en elektronische afhandeling

Het e-PV zorgt ervoor dat de sociaalrechtelijke inspecteurs gebruik maken van een uniform model van proces-verbaal houdende vaststelling van inbreuken.

De voornaamste voordelen van het e-PV zijn:

- de correcte inzameling van informatie;
- De volledige inzameling van informatie;
- Een eenvormige wijze van communiceren door de uniforme wijze van opstellen en afhandelen van een proces-verbaal;
- Betere leesbaarheid voor alle betrokken actoren.

a) Elektronische uitwisseling van gegevens

Het e-PV biedt de mogelijkheid om gegevens in elektronische vorm uit te wisselen met andere diensten die bevoegd zijn om kennis te nemen van de processen-verbaal, denk hierbij bijvoorbeeld aan de federale en de andere regionale sociale inspectiediensten. Dit gebeurt met naleving van alle wettelijke bepalingen inzake beroepsgeheim, geheim van het onderzoek, medisch geheim, bescherming van de persoonlijke levenssfeer, etc. Op deze manier kunnen overbodige papierstromen worden afgeschaft en kunnen er kosten bespaard worden op vlak van verzendkosten en kan personeel dat nodig is voor het overzetten van de gegevens van de papieren dragers in de databanken ingezet worden voor inhoudelijk belangrijkere taken.

b) Statistieken

Door gebruik te maken van een uniform elektronisch proces-verbaal kunnen er op efficiënte wijze statistieken worden opgesteld en aan alle betrokken sociale inspectiediensten worden verstrekt. Dit laat toe om het beleid te voeden, een gericht preventief en repressief beleid te voeren en het beleid sneller aan te passen aan de gewijzigde omstandigheden.

Het is niet de bedoeling om de gegevens uit de databank e-PV te gebruiken voor verdere verwerkingen met het oog op [fraudeopsporing aan de hand van correlaties](#).

c) Logistiek

Het e-PV laat toe om in een vergelijkbare werkomgeving op een eenvoudigere wijze en met minder kosten te voorzien in een technische ondersteuning.

2. Kwaliteit

Het opstellen voor een proces-verbaal zal makkelijker worden voor de verbalisant. Hij zal een logische structuur moeten respecteren en zal beroep kunnen doen op de mogelijkheid

om de gegevens nodig voor bepaalde rubrieken rechtstreeks via Internet aan te vullen (bijvoorbeeld de bijgewerkte uniforme inbreukenlijst, de constitutieve elementen van de vastgestelde inbreuk, etc.). Daarnaast is er ook een mogelijkheid om bepaalde gegevens automatisch in te laten vullen (bijvoorbeeld bepaalde identiteits- en adresgegevens). Het aantal fouten zal beperkt worden door het gebruik van standaardformulieren en een gemeenschappelijke uniforme inbreukenlijst. Dit garandeert een correctere en vollediger vaststelling van inbreuken.

3. Veiligheid

Deze elektronische gegevensstromen zullen leiden tot een juridische en technische beveiliging van de gegevensstromen die op dit ogenblik niet of niet steeds bestaat voor de gegevens op papier.

4. Versnelde afhandeling

De invoer van gegevens zal niet langer manueel moeten gebeuren en de uitwisseling van gegevens zal efficiënter zijn. Bijgevolg zullen dossiers sneller afgehandeld kunnen worden. Door het gebruik van standaardformulieren vergroot de betrouwbaarheid en zullen het aantal vergissingen verminderen.

5. Minder kosten en hogere opbrengsten

De automatisering zorgt ervoor dat het personeel zich kan richten op meer waardevolle taken. Door de statistische informatie die de invoering van het e-PV met zich meebrengt, kunnen de beschikbare middelen beter worden ingezet. De hogere kwaliteit van de processen-verbaal zal leiden tot de invordering van meer administratieve en strafrechtelijke geldboeten. Omdat dossiers sneller verwerkt zullen worden, zullen er minder verjaringstermijnen worden overschreden en zal de redelijke termijn minder vaak overschreden worden.

Het gebruik van het e-PV, en derhalve de elektronische informatie-uitwisseling tussen de verschillende federale en regionale inspectiediensten en andere actoren die betrokken zijn bij de strijd tegen de illegale arbeid en de sociale fraude, zal niet alleen toelaten dat iedere entiteit beter geïnformeerd is. De informatie die in de databank is opgenomen kan ook medebepalend zijn voor de manier waarop een inbreuk wordt geredieerd, bijvoorbeeld door een waarschuwing (al dan niet met termijnstelling) te geven, een minnelijk voorstel tot terugbetaling van ten onrechte genoten subsidies te formuleren, of uiteindelijk een proces-verbaal op te stellen (cfr. artikel 6 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht).

Op vraag van de Gegevensbeschermingsautoriteit zal in artikel 12 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht, dat in de opstelling van een jaarverslag voorziet, de verplichting worden opgenomen om te rapporteren over de doeltreffendheid van de verwerkingen in het kader van het e-PV.

Artikel 22

De bepaling van artikel 22 is geïnspireerd op artikel 100/2 van het Sociaal Strafwetboek.

Artikel 22 bepaalt dat de sociaalrechtelijk inspecteurs bij de opstelling van een e-PV gebruik kunnen maken van de daartoe ontworpen informaticatoepassing om hun proces-verbaal op te stellen.

Deze processen-verbaal worden aangemaakt aan hand van de volgende persoonsgegevens:

1° de identificatie- en contactgegevens, waaronder het INSZ-nummer, van het Rijksregister van de natuurlijke personen of het BIS-nummer van de Kruispuntbank voor de Sociale Zekerheid;;

2° de identificatie- en contactgegevens van de onderneming..

De Vlaamse Sociale Inspectie beschikt over de nodige machtigingen voor het gebruik van deze gegevens.

Voor de uitwisseling van persoonsgegevens wordt gebruikgemaakt van de bevoegde dienstenintegratoren als dit van toepassing is.

Artikel 23

De bepaling van artikel 23 is geïnspireerd op artikel 100/3 van het Sociaal Strafwetboek.

Overeenkomstig artikel 23 zullen de sociaalrechtelijk inspecteurs het e-PV ondertekenen met behulp van de elektronische handtekening die wordt gecreëerd door de elektronische identiteitskaart.

Het door de sociaalrechtelijk inspecteurs elektronisch ondertekende e-PV wordt volledig, inzonderheid wat de geldigheid en de bewijswaarde ervan betreft, geassimileerd met een door de sociaalrechtelijk inspecteurs op papier gesteld proces-verbaal dat met een handgeschreven handtekening werden ondertekend.

In de eerste fase zal er inderdaad nog moeten gewerkt worden met een op papier gesteld proces-verbaal, aangezien de diensten van Justitie in deze fase nog niet zullen participeren aan de elektronische gegevensuitwisseling.

Voor de opname van digitale handhavingsstukken in het Vlaams Handhavingsplatform (hierna VHP) vereist art. 4 §1 van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving (hierna KVH) een gekwalificeerde elektronische handtekening, d.i. dezelfde (hoge) standaard die ook de e-PV databank vereist én nu verankerd wordt in het eerste lid van artikel 6/5.

In die zin voldoet het e-PV, voor zover opgesteld door de Vlaamse sociaalrechtelijke inspecteurs, aan de voorwaarden voor opname in het digitaal klassement (hierna: VHP), bedoeld in art. 4 KVH. Het derde lid van artikel 6/5 zorgt ervoor dat de door het VHP aangemaakte afgeleiden (standaard zonder vermelding van het RR-nummer, optioneel zonder vermelding van persoonsgegevens van de verbalisant: zie artikel 4 §3, 4de en 5de lid KVH) voor de opname in de e-PV – databank worden gelijkgesteld met het origineel, geborgd in het VHP.

Het e-PV zelf wordt opgesteld volgens de vormvereisten, opgelegd door het Sociaal Strafwetboek. Het authentieke stuk zit in het VHP en niet in de e-PV-databank, maar de e-PV-databank, en meer algemeen, de bevoegde overheden en de rechtsonderhorigen, hebben via het VHP wel de garantie op authenticiteit. Wanneer de authenticiteit of de integriteit van het afgeleide document wordt betwist, kan de rechter bovendien de vrijgave van het origineel bevelen (art. 4 §3, 6de lid KVH). Bij de uitwisseling van gegevens, o.a.

in het kader van artikel 80 KVH, dient bovendien rekening te worden gehouden met eventuele beperkingen en randvoorwaarden die specifiek voor e-PV's zouden gelden.

Het derde lid is verder enkel relevant voor e-PV's, opgesteld door de Vlaamse sociaalrechtelijke inspecteurs.

Deze bepaling is tot slot onontbeerlijk voor het Vlaamse beleid m.b.t. de digitalisering in het kader van handhaving, die inhoudt dat alle digitale handhavingsdocumenten (incl. bv. sanctiebeslissingen) in authentieke vorm worden samengebracht en bewaard in het VHP.

Artikel 6/5, derde lid heeft geen onmiddellijke gevolgen. Het is pas van belang wanneer de digitaliseringsbepaling van het KVH (art. 4) bij BVR van toepassing wordt gesteld op het decreet Sociaalrechtelijk Toezicht. Deze van toepassingstelling vereist, net zoals de andere bepalingen die de legistische basis van het VHP uitmaken, niet dat het decreet Sociaalrechtelijk Toezicht het KVH zelf van toepassing stelt. (art. 3, 3de lid KVH)

Ter informatie kan nog worden vermeld dat de gesprekken in functie van een proefaanluiting van de Vlaamse Sociale Inspectie op het VHP reeds zijn opgestart.

Artikel 24

Ingevolge de huidige bepalingen van artikel 7, 1° van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht kunnen de sociaalrechtelijk inspecteurs van de Vlaamse Sociale Inspectie, bij de uitoefening van hun controletaken, zich toegang verschaffen tot de bewoonde lokalen, hetzij :

- 1) mits machtiging tot visitatie verleend door de Politierechter;
- 2) mits voorafgaandelijke en uitdrukkelijke vraag of toestemming van de persoon die het werkelijk genot heeft van het pand.

Deze machtiging tot visitatie mag niet verward worden met het huiszoekingsbevel dat deel uitmaakt van een gerechtelijk onderzoek, zoals voorzien in het wetboek van strafvordering, en waarover de Onderzoeksrechter toestemming verleent. M.a.w. de machtiging tot visitatie machtigt de sociaalrechtelijk inspecteur om het bewoonde pand te betreden in het kader van het onderzoek, niet om handelingen te stellen die het voorwerp uitmaken van een huiszoekingsbevel.

Naast de hierboven opgesomde mogelijkheden wordt, naar analogie met artikel 24 van het Sociaal Strafwetboek, aan de sociaalrechtelijk inspecteurs de bevoegdheid gegeven om de bewoonde lokalen te betreden ingeval van betrapting op heterdaad, d.w.z. zonder dat de voorafgaande machtiging van de Politierechter of toestemming van de bewoner vereist is. 'Betrapting op heterdaad' wil zeggen dat de persoon betrapt wordt terwijl het misdrijf wordt gepleegd.

De doelstelling hiervan is duidelijk: voorkomen dat bepaalde bewijselementen die vlak na het misdrijf wel nog aanwezig zijn, verloren zouden gaan in de tijdspanne tussen de vaststelling van het misdrijf en de machtiging.

De betrapting op heterdaad op de werkplek veronderstelt in casu dat de sociaalrechtelijk inspecteur *de visu* vaststelt dat de persoon de inbreuk pleegt. Toegepast op de huidige bevoegdheden van de Vlaamse Sociale Inspectie betekent dit dat de sociaalrechtelijk inspecteurs – om op de notie van heterdaad een beroep te kunnen doen – *de visu* zullen moeten vaststellen dat personen aan het werken waren. Uiteraard gaat het over lokalen die hetzij onderdeel uitmaken van de werkplek of dien in de onmiddellijke nabijheid van de werkplek gelegen zijn.

Gekoppeld aan de huidige bevoegdheden betekent dit dat deze bevoegdheid uitsluitend zal aangewend worden bij controles op de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten (bijvoorbeeld controle tewerkstelling buitenlandse

onderdanen) of het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling (bijvoorbeeld controle illegale uitzendactiviteiten). Een voorbeeld dat in de praktijk vaak kan voorkomen is het geval wanneer sociaalrechtelijk inspecteurs bij een controleronde vaststellen dat renovatiewerken in een woning worden uitgevoerd door buitenlandse arbeidskrachten zonder geldige toelating tot arbeid of verblijfsdocumenten. In de huidige stand van de wetgeving zou de sociaalrechtelijk inspecteur een machtiging tot visitatie aan de Politierechter moeten vragen of de toestemming van de bewoner van het pand moeten verkrijgen om het pand te betreden, wat in de praktijk betekent dat de inbreuken niet meer kunnen worden vastgesteld omdat de betrokken werkkrachten zich ondertussen niet meer ter plaatse zullen bevinden. De aanpassing van deze bepaling wil dit voorkomen.

De Vlaamse Sociale Inspectie heeft niet de intentie om deze bevoegdheid aan te wenden bij de uitvoering van controles in woningen in het kader van de dienstenchequereglementering.

Het spreekt voor zich dat de sociaalrechtelijk inspecteur in het proces-verbaal een uitgebreide omschrijving zal moeten nemen van de feiten en de omstandigheden bij de toegang in geval van heterdaad.

Een rechterlijke controle op het legitiem gebruik van deze bevoegdheid is steeds mogelijk door de rechter ten gronde die uitspraak doet over de inbreuken.

Artikel 25

In artikel 25 wordt de mogelijkheid om de toepassing van de verplichtingen en de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de AVG, te beperken, die reeds voorzien was voor de sociaalrechtelijk inspecteurs, uitgebreid naar de aangewezen ambtenaren die administratieve geldboetes opleggen conform artikel 23, lid 1, e) en h), AVG.

De beoogde verwerkingen in dit artikel zijn deze die rechtstreeks beheerd worden hetzij door de Vlaamse Sociale Inspectie, hetzij door de aangewezen ambtenaren, belast met de oplegging van administratieve geldboetes (hierna: de Cel Administratieve Geldboeten) die de stukken die worden overgemaakt door de inspectiediensten moeten behandelen.

Om te kunnen beoordelen of het opleggen van een administratieve geldboete opportuun is, moet de Cel Administratieve Geldboeten immers ook een onderzoek voeren waarbij het mogelijk is dat persoonsgegevens moeten worden verwerkt.

Voorafgaand aan de eventuele beslissing tot oplegging van een geldboete wordt de betrokken overtreder steeds uitgenodigd om zijn verweermiddelen in te dienen. In deze uitnodiging wordt hem ook de mogelijkheid geboden om inzage in zijn dossier te verkrijgen. In de periode tussen de uitnodiging voor verweer en de eventuele oplegging van de boete kan het echter nog noodzakelijk zijn dat er persoonsgegevens moeten worden verwerkt, teneinde het onderzoek te kunnen voeren en een correcte beslissing te kunnen nemen. Het kan hier bijvoorbeeld om de volgende verwerkingen gaan: opzoeken van gegevens in het rijksregister, (nieuwe) adresgegevens van de natuurlijke persoon, of betrokkene over een recht op verblijf of toelating tot arbeid beschikt, gegevens inzake de tewerkstelling en verloning, dimona-meldingen, eerdere inbreuken,...

Deze verwerkingen zijn noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust, zijnde het opleggen van een administratieve geldboete wanneer er sprake is van een inbreuk. Een groot deel van deze verwerkingen is nodig om de boete effectief te kunnen opleggen en om te kunnen beoordelen of er al dan niet sprake is van verzachtende of verzwarende omstandigheden, teneinde een correct boetebedrag te kunnen bepalen. De verwerkingen hoeven bijgevolg niet noodzakelijk

nadelig te zijn voor betrokkene, doch is dit iets dat door de Cel Administratieve Geldboeten onmogelijk op voorhand kan worden ingeschat.

Met het oog op de uitvoering van deze taak van algemeen belang is het niet altijd mogelijk om de betrokkenen wiens gegevens worden verstrekt onmiddellijk in kennis te stellen van het feit dat hun gegevens verzameld zijn en verwerkt worden en hen bijgevolg de inlichtingen mee te delen die door de AVG worden voorzien. Dit zou immers tot gevolg kunnen hebben dat de controletaak van de Cel Administratieve Geldboeten door de uitoefening van het recht op informatie nadelig kan worden beïnvloed.

De beperkingen zijn dan ook noodzakelijk om belangrijke doelstellingen van algemeen belang van de Vlaamse overheid te waarborgen, zoals voorzien in artikel 23, lid 1, e), AVG, waarbij de goede toepassing van de regelgeving en dienstverlening centraal staan, alsook om de taken op het gebied van toezicht, inspectie of regelgeving van de Vlaamse overheid, zoals bepaald in artikel 23, lid 1, h), AVG, te kunnen uitoefenen.

De voorziene uitbreiding van de beperkingen voldoet aan het proportionaliteitsbeginsel: de uitzondering is voorwaardelijk en geldt enkel wanneer dit noodzakelijk is voor het goede verloop van het onderzoek of de procedure door de Cel Administratieve Geldboeten. Een dergelijk onderzoek is net als een inspectieonderzoek immers steeds gebaat bij discretie. Wanneer een betrokkene voortijdig op de hoogte wordt gebracht kan dit het lopende onderzoek en de goede werking van de Cel in het gedrang brengen. Dit houdt ook in dat zodra het goede verloop van het onderzoek niet meer in het gedrang kan komen, de betreffende rechten hun toepassing herwinnen.

In het vijfde lid wordt ook voorzien in een beperking van de afwijking. De afwijking heeft geen betrekking op gegevens die losstaan van het voorwerp van het onderzoek of de procedure voor de eventuele oplegging van een administratieve geldboete. De uitzondering is bovendien beperkt in de tijd en geldt enkel gedurende het onderzoek. Er is dus slechts een uitstel van de uitoefening van deze rechten. Daarnaast moet rekening worden gehouden met de regelgeving inzake de motivering van bestuurshandelingen op basis waarvan betrokkene op een bepaald ogenblik, bv. bij de uitnodiging tot verweer of de oplegging van de boete, zal moeten worden geïnformeerd.

In het huidige achtste lid wordt bovendien reeds de waarborg voorzien dat een betrokkene zich steeds kan richten tot de Vlaamse Toezichtcommissie om zijn rechten te laten gelden.

De beperking betreft aldus een noodzakelijke en evenredige maatregel om, rekening houdende met de fundamentele rechten en gerechtvaardigde belangen van de betrokken natuurlijke persoon, te vermijden dat onderzoeken of officiële procedures worden gehinderd en om te vermijden dat de opsporing, bestraffing en vervolging van inbreuken opgenomen in het decreet geschaad kunnen worden.

Artikel 26

Dit artikel voegt een artikel 8/1 in. Deze bepaling is geïnspireerd op artikel 5bis van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid.

Het doel van deze bepaling is het voorzien in een wettelijke basis zodat de Vlaamse Sociale Inspectie in het kader van doelgerichte opsporingen en onderzoeken datamining- en datamatchingstechnieken kan aanwenden om zo profielen met een verhoogd risico op te sporen. De fraudeopsporing gebeurt aan de hand van correlaties. De finaliteit van de persoonsgegevensverwerking betreft de preventie, de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van de inbreuken op de wetgeving die tot de bevoegdheid behoren van de Vlaamse Sociale Inspectie en van de daartoe aangewezen ambtenaren behoren. Datamining en datamatching zijn dus middelen om het vooropgestelde doel te bereiken.

Deze bepaling is geen vrijgeleide. Vermits vaak wordt gewerkt met persoonsgegevens zal in elk geval moeten nagegaan worden of een bijkomende beraadslaging nodig is.

Dit artikel doet inderdaad geen afbreuk aan de eventuele tussenkomst van de bevoegde toezichthoudende autoriteit. Vermits vaak wordt gewerkt met gegevens uit de sociale zekerheid kunnen de toezichthoudende autoriteit zowel de GBA, het informatieveiligheidscomité als de Vlaamse Toezichtcommissie zijn. Het zal zich in voorkomend geval, volgens de geldende regels, uitspreken over de diverse aspecten van de mededeling van persoonsgegevens aan de Vlaamse Sociale Inspectie en zal in het bijzonder nagaan of de mededeling van persoonsgegevens wel degelijk beantwoordt aan de regelgeving in het kader van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Zo zal het kunnen controleren of de beginselen van finaliteit en proportionaliteit worden gerespecteerd (met andere woorden of de persoonsgegevens, uitgaande van het doeleinde waarvoor ze worden meegedeeld, daadwerkelijk relevant en niet overmatig zijn) en of er bij de verwerking van de persoonsgegevens afdoende veiligheidsmaatregelen zijn voorzien ter bescherming van de integriteit van de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen.

Overeenkomstig artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden heeft eenieder recht op eerbiediging van zijn privéleven en kan geen inmenging van enig openbaar gezag daarin toegestaan worden, behalve voor zover dat bij de wet is voorzien en nodig is voor (onder meer) het economisch welzijn van het land, het voorkomen van strafbare feiten of de bescherming van rechten en vrijheden van anderen.

Overeenkomstig artikel 22 van de gecoördineerde Grondwet heeft eenieder recht op eerbiediging van zijn privéleven, behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden door de wet bepaald, en waarborgt de regelgeving de bescherming van dat recht.

Op vraag van de Gegevensbeschermingsautoriteit wordt de noodzakelijkheid en de evenredigheid van de toepassing van datamining en -matching voor de opsporing, bestrijding en sanctionering van sociale fraude hieronder toegelicht.

Op basis van uitgevoerde controles wordt vastgesteld dat sociale fraude ook in Vlaanderen een georganiseerd en crimineel karakter aanneemt.

De gevolgen hiervan zijn duidelijk : de wettelijke spelregels worden niet nageleefd. Buitenlandse werknemers worden vaak illegaal, in het zwart of via allerlei verdachte detachingsconstructies tewerkgesteld. Op die manier wordt het Vlaamse arbeidsmarktbeleid ondermijnd en worden de normaal toepasselijke lonen en arbeidsvoorwaarden niet nageleefd. Er worden evenmin sociale bijdragen en belastingen betaald. Malafide bedrijven en tussenpersonen kunnen diensten aanbieden tegen een veel lagere kostprijs dan deze van bonafide concurrenten. Deze evolutie benadeelt bonafide concurrenten, doet een afbreuk aan de rechten van zowel reguliere als precair tewerkgestelde werknemers en aan de financiering en de dienstverlening van de sociale zekerheid en van de overheid.

De voorbije jaren zijn er verschillende van deze misbruikdossiers in de pers verschenen : het ongeval op een Antwerpse scholenbouwwerf, de fraude door koeriersbedrijven, economische uitbuiting door onderaannemers op de sites van Borealis en BASF, tientallen illegalen aan het werk bij een grote Antwerpse transportfirma, de fraude met Turkse en Marokkaanse visa,...

Tegelijkertijd dient vastgesteld dat fraude met subsidies of premies tevens toeneemt. Ook in dit verband zijn er dossiers in de pers verschenen: fraude met Vlaams Opleidingsverlof bij callcenters die werden ingeschakeld voor de contact tracing in de Coronacrisis, en fraude met dienstencheques.

De opsporing van dergelijke fraude is zeer intensief en tijdrovend. De normale inspectietechnieken volstaan niet om deze fraudemechanismen bloot te leggen. Het gebruik van datamining- en datamatchingstechnieken is noodzakelijk om de Vlaamse Sociale Inspectie toe te laten zijn wettelijke opdracht uit te voeren en om de fraude gericht

en proactief op te sporen. Het doel van deze datamining en datamatchingstechnieken is m.a.w. misbruiken bloot te leggen om daarna gerichte controles uit te voeren.

Het aanknopingspunt voor de bevoegdheid van de Vlaamse Sociale Inspectie is het tewerkstellingsbeleid zoals opgesomd in artikel 6, § 1, IX van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Het gaat in concreto om de volgende criteria : 1) de 'plaats van tewerkstelling' (voor de tewerkstelling van buitenlandse werknemers of uitzendkrachten door Belgische of buitenlandse ondernemingen), 2) gegevens met betrekking tot de toelating tot arbeid of de arbeidskaart van de buitenlandse werknemer of de beroepskaart van de buitenlandse zelfstandige, 3) de 'uitoefening van de activiteiten' (buitenlandse zelfstandigen, Belgische of buitenlandse ondernemingen die uitzendactiviteiten uitoefenen of Belgische ondernemingen die dienstencheque-activiteiten verrichten), 4) de woonplaats van de gebruiker m.b.t. dienstencheque-activiteiten, en 5) aangekochte of terugbetaalde dienstencheques. Deze gegevens zijn noodzakelijk om de steekproef te beperken tot alleen die subjecten die een band hebben met het Vlaamse Gewest.

Het gebruik van datamining- en datamatchingstechnieken om daarna gerichte controles uit te voeren is zeer effectief om het gerichte doel te bereiken. Aangezien de normale inspectietechnieken niet volstaan om deze fraudemechanismen bloot te leggen en vermits de verwerking beperkt blijft tot die gegevens die een aanknopingspunt hebben met het Vlaamse Gewest, kan het gestelde doel niet op een minder ingrijpende manier worden bereikt. Het gebruik van datamining- en datamatchingstechnieken laat toe om gerichte controles ter plaatse uit te voeren én te vermijden om grote groepen van bonafide ondernemingen, organisaties en burgers te controleren. De maatregel is derhalve evenredig.

De verwerkingen in het datawarehouse dragen bij tot de efficiënte aanpak van sociale fraude met voldoende aandacht voor de veiligheid van de persoonsgegevens die daartoe worden verwerkt en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen.

Het begrip "datawarehouse" of "datapakhuis" dient voor de toepassing van deze bepalingen op een technologie-neutrale wijze te worden begrepen als "datasysteem met een grote hoeveelheid digitale gegevens die zich lenen voor analyse", geïnspireerd op de begripsomschrijving door Van Dale.

Het begrip "profilering" is te verstaan zoals gedefinieerd in artikel 4, 4) van de AVG: "elke vorm van geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens waarbij aan de hand van persoonsgegevens bepaalde persoonlijke aspecten van een natuurlijke persoon worden geëvalueerd, met name met de bedoeling zijn beroepsprestaties, economische situatie, gezondheid, persoonlijke voorkeuren, interesses, betrouwbaarheid, gedrag, locatie of verplaatsingen te analyseren of te voorspellen."

Datamining is het gericht zoeken naar verbanden in gegevensverzamelingen met als doel profielen op te stellen voor verder onderzoek.

Zo een verzameling gegevens kan gevormd worden door gebeurtenissen in een praktijksituatie te registreren of door de resultaten van eerder uitgevoerde onderzoeken met elkaar te vergelijken en te herinterpreteren.

Datamatching is het vergelijken van twee sets van verzamelde data met elkaar. Dit kan op verschillende manieren, maar het proces is vaak gebaseerd op algoritmen of programmataal. De processors voeren dan een sequentiële analyse uit van elk individueel stukje data die ze koppelen met een individueel stuk van een andere dataset. Het koppelen van gegevens kan om dubbele inhoud te verwijderen of voor verschillende soorten datamining".

Het gebruik van de datamining- en datamatchingstechnieken laat toe om profielen met een 'verhoogd risico' op te sporen. Er wordt hier beoogd om situaties en personen (rechtspersonen of natuurlijke personen) met een verhoogd risico op sociale fraude door de combinatie van verschillende indicaties te identificeren in het kader van de bevoegdheden van de Sociale Inspectie, en die achteraf via gerichte controles (ter plaatse) aan een nader onderzoek worden onderworpen.

In de datawarehouse zullen de persoonsgegevens worden verwerkt van zowel de personen van wie de gegevens worden geraadpleegd en geanalyseerd met het oog op de identificatie van "een verhoogd risico", als deze van de personen die het voorwerp zullen maken van een onderzoek.

Een verhoogd risico wijst er op dat er voor de personen die zich in de steekproef bevinden afwijkingen worden vastgesteld t.o.v. een normale populatie, wat kan wijzen op misbruik of fraude. Verder onderzoek door een sociaalrechtelijk inspecteur zal dan moeten aantonen of de afwijking inderdaad wijst op misbruik of fraude.

De gevallen die hierbij worden geïllustreerd zijn bijvoorbeeld :

- de illegale tewerkstelling van buitenlandse werknemers (niet bezit van een toelating tot arbeid of een arbeidskaart en/of een verblijfstitel);
- de voorwaarden van de toelating tot arbeid of de arbeidskaart die niet worden nageleefd (bijvoorbeeld het niet respecteren van de loonnormen)
- de (illegale) activiteiten van buitenlandse zelfstandigen (niet bezit van beroepskaart en/of een verblijfstitel);
- de illegale detachering van (buitenlandse) arbeidskrachten op de Vlaamse arbeidsmarkt door niet-erkende uitzendbedrijven (niet bezit van een erkenning als uitzendbedrijf);
- het ingeven van fictieve prestaties, het uitvoeren van verboden activiteiten en aldus het oneigenlijk verkrijgen van subsidies via het systeem van de dienstencheques
- Het gebruik maken van de diensten van een illegaal binnenlands of buitenlands uitzendbureau (met inbegrip van het daarbij horende onregelmatig verworven concurrentievoordeel).

Het gaat hierbij om gegevens waarvoor de Vlaamse Sociale Inspectie gemachtigd is.

De ontvanger van deze gegevens is de Vlaamse Sociale Inspectie.

De verwerkte persoonsgegevens mogen bewaard worden zolang dit noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt.

Gelet op de finaliteit van preventie, vaststelling, vervolging en bestraffing van de inbreuken op de sociale wetgeving, die respectievelijk tot de bevoegdheid van de Vlaamse Sociale Inspectie en de aangewezen ambtenaren behoren, wordt de maximale bewaartermijn bepaald in functie van de verjaring van alle (burgerlijke, strafrechtelijke en andere) vorderingen. De periode van drie maanden na de verjaring van de vorderingen, laat administratieve controle toe en biedt enige tijd om er zeker van te zijn dat de vorderingen definitief verjaard zijn. De verjaring van alle vorderingen dient ruim te worden opgevat en impliceert dat rekening wordt gehouden met de op de administratieve geldboeten toepasselijke regels vervat in het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht, met inbegrip van de principes van herhaling, alsook eendaadse samenloop van inbreuken en samenloop door eenheid van opzet.

Deze bewaartermijn geldt onverminderd de bewaring noodzakelijk voor de verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden bedoeld in artikel 89 AVG. Het ligt niet in de bedoeling om de bevoegdheid voor de verwerking voor wetenschappelijke of historische onderzoeksdoeleinden of voor statistische doeleinden aan de Vlaamse Sociale Inspectie toe te kennen. Er wordt enkel in de mogelijkheid voorzien voor een eventuele verdere verwerking door derden. In dat geval zullen wel de bepalingen van artikel 89 van de algemene verordening gegevensbescherming en de artikelen 186 en volgende van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens moeten nageleefd worden.

Aangezien – vanuit de minimale gegevensverwerking – in de steekproef enkel die gegevens worden opgenomen wanneer er een aanknopingspunt is met het Vlaamse Gewest, wordt de bewaartermijn niet beïnvloedt door de afwezigheid van het aanknopingspunt. M.a.w. in geval van afwezigheid van een aanknopingspunt met het Vlaamse Gewest worden de gegevens niet opgenomen in de steekproef.

Er worden – in tegenstelling tot de aanbeveling van Gegevensbeschermingsautoriteit – geen verschillende of gedifferentieerde bewaringstermijnen toegepast. Het spreekt voor zich dat de personen, van wie achteraf geen misbruik of fraude kan worden aangetoond, uit de steekproef zullen worden verwijderd.

De Vlaamse Sociale Inspectie alsook de Cel Administratieve Geldboeten, waartoe de krachtens artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaren behoren, zullen als verwerkingsverantwoordelijke de categorieën van personen aanwijzen die de persoonsgegevens in het datawarehouse kunnen raadplegen. Deze lijst wordt ter beschikking gehouden van de eventueel bevoegde toezichthoudende autoriteit. De aangewezen personen moeten onderworpen zijn aan een wettelijke, statutaire of contractuele verplichting tot het bewaren van het vertrouwelijk karakter van de betrokken persoonsgegevens. De personen die de persoonsgegevens kunnen raadplegen zijn dezelfde personen als de personen die (via beraadslaging) gemachtigd zijn om de basisgegevens te consulteren. Voor de Vlaamse Sociale Inspectie gaat het dus om de sociaalrechtelijk inspecteurs. Als dusdanig maken deze deel uit van de verwerkingsverantwoordelijke. Het is niet de bedoeling dat andere personen toegang krijgen tot de gegevens.

Wat specifiek de mededeling van gegevens door en aan sociaalrechtelijk inspecteurs betreft, moet er bovendien worden op gewezen dat dit wordt omkaderd door artikel 9 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht. Daarnaast rust op de sociaalrechtelijk inspecteurs de verplichting om de vertrouwelijkheid van de gegevens te respecteren. Krachtens artikel 8, §1, eerste lid van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht en artikel 58 van het Sociaal Strafwetboek moeten de sociaalrechtelijk inspecteurs de nodige maatregelen nemen om het vertrouwelijk karakter te verzekeren van de gegevens van persoonlijke aard waarvan ze kennis hebben gekregen in de uitoefening van hun opdracht en om te verzekeren dat deze gegevens uitsluitend worden aangewend voor de uitoefening van hun toezichtopdracht. Bovendien verplicht artikel 8, § 2 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht de sociaalrechtelijk inspecteurs tot geheimhouding wat betreft de oorsprong van de klachten en de aangiftes die tot hun bevoegdheid behoren. Daarnaast wordt in een specifieke deontologische code, die van toepassing is op alle personeelsleden van de Vlaamse Sociale Inspectie, voorzien in een professionele discretieplicht en een naleving van de privacyregels en de veiligheidsvoorschriften, waaronder bij het gebruik van informaticatoepassingen en databanken.

Het spreekt voor zich dat voor de krachtens artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaren in gelijkaardige statutaire of contractuele verplichtingen tot het bewaren van het vertrouwelijk karakter van de betrokken persoonsgegevens zal worden voorzien.

Er zijn geen geautomatiseerde vaststellingen van inbreuken op de wetgeving.

Naast de elementen die verkregen zijn met behulp van geautomatiseerde verwerking, worden er ook andere elementen in overweging genomen. Er is dus steeds een menselijke tussenkomst vereist en zonder deze tussenkomst van de sociaalrechtelijk inspecteurs is het niet mogelijk om inbreuken op de wetgeving vast te stellen.

Om inbreuken vast te stellen zullen de sociaalrechtelijk inspecteurs – op basis van de lijst die aan de hand van de datamining en/of matching werd verkregen – nog steeds een onderzoek moeten uitvoeren, binnen de wettelijke voorwaarden het bewijs van de inbreuken leveren. Het spreekt voor zich dat de Vlaamse Sociale Inspectie in dat kader de nodige zorg zal besteden aan de opleiding van de gebruikers en zo nodig aan de bijsturing van het gebruikte systeem

Bijgevolg voldoet dit artikel aan de vereiste van artikel 22 AVG dat bepaalt dat de betrokkene het recht heeft om niet te worden onderworpen aan een uitsluitend op geautomatiseerde verwerking, waaronder profilering, gebaseerd besluit waaraan voor hem rechtsgevolgen zijn verbonden of dat hem anderszins in aanmerkelijke mate treft.

Artikel 27

Dit artikel preciseert de verdere verwerking van persoonsgegevens door de Vlaamse Sociale Inspectie en door de ambtenaren, aangewezen om administratieve geldboeten op te leggen. De verdere verwerking van persoonsgegevens voor andere doeleinden dan die waarvoor de persoonsgegevens aanvankelijk zijn verzameld, mag enkel worden toegestaan indien de verwerking verenigbaar is met de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens aanvankelijk werden verzameld. Overweging 50 bij de AVG preciseert dat in dat geval geen afzonderlijke rechtsgrond vereist is dan die op grond waarvan de verzameling van persoonsgegevens werd toegestaan. Indien de verwerking noodzakelijk is voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is verleend, kan in het lidstatelijk recht (of in het Unierecht) worden vastgesteld en gespecificeerd voor welke taken en doeleinden de verdere verwerking als rechtmatig en verenigbaar moet worden beschouwd. De preventie, de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van de inbreuken op de wetgeving die tot de bevoegdheid van de genoemde verwerkingsverantwoordelijken behoren, wordt beschouwd als een dergelijke taak.

Dit artikel preciseert voor welke taken en doeleinden de verdere verwerking van persoonsgegevens door de Vlaamse Sociale Inspectie als rechtmatig en verenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden moet worden beschouwd, met name wanneer en voor zover zowel de initiële verwerking als de verdere verwerking de preventie, de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van de inbreuken tot doel hebben. Dit betekent m.a.w. dat de gegevens die in het kader van datamining of datamatching met betrekking tot het frauduleus gebruik van dienstencheques bijvoorbeeld opnieuw zouden kunnen worden gebruikt en verwerkt om illegale tewerkstelling van vreemde arbeidskrachten op te sporen.

Tevens wordt gepreciseerd dat deze bepaling slechts geldt voor wat betreft de verwerkingen van persoonsgegevens waarvoor de Vlaamse Sociale Inspectie en de Cel Administratieve Gelboeten, waartoe de door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaren behoren, de verwerkingsverantwoordelijke zijn. Wanneer niet voldaan is aan deze voorwaarden, dan is de verdere verwerking niet noodzakelijk onrechtmatig, maar geldt het algemeen principe dat deze verwerking enkel mag worden toegestaan indien de verwerking verenigbaar is met de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens zijn verzameld. Het is immers allermindst de bedoeling van de wetgever om met deze bepaling de verenigbaarheid van alle verdere verwerkingen te regelen.

Een latere verwerking door voormelde instanties van persoonsgegevens die aanvankelijk werden verzameld voor een ander doeleinde dan de regelgeving waarvoor ze bevoegd is,

zal desgevallend opnieuw moeten worden voorgelegd aan bevoegde toezichhoudende autoriteit.

De Vlaamse Sociale Inspectie en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, kunnen de persoonsgegevens die zijn verzameld voor een ander doeleinde dan voor de toepassing van de regelgeving waarvoor ze bevoegd zijn, alleen verder verwerken op voorwaarde dat die latere verwerking in voorkomend geval het voorwerp heeft uitgemaakt van een beraadslaging van de bevoegde toezichhoudende autoriteit.

Artikelen 28 en 29

In de artikelen 28 en 29 worden, op vraag van de VTC en de Gegevensbeschermingsautoriteit, in het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht 2 nieuwe artikelen ingevoegd inzake de verwerking van persoonsgegevens (de artikelen 8/3 en 8/4).

Deze artikelen vermelden de essentiële elementen van de verwerkingen die, op grond van artikel 6.3 Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) samen gelezen met artikel 8 EVRM en artikel 22 van de Grondwet dienen te worden opgenomen.

In het kader van de datawarehouse van de Vlaamse Sociale Inspectie dienen een aantal persoonsgegevens te worden verwerkt. Deze verwerking is noodzakelijk in het kader van een opdracht van algemeen belang, d.w.z. om de Vlaamse Sociale Inspectie toe te laten zijn wettelijke opdracht uit te voeren en om de fraude gericht en proactief op te sporen.

Onder de identificatie- en contactgegevens van de werknemer worden het INSZ-nummer en het BIS-nummer, de leeftijd, de nationaliteit, en de woonplaats begrepen. Onder de identificatie- en contactgegevens van de gebruiker van dienstencheques worden het INSZ-nummer en het BIS-nummer, de leeftijd, en de woonplaats begrepen. Deze gegevens van de werknemers zijn noodzakelijk om de tewerkstellingsgegevens van de werknemers aan een onderneming (de werkgever) te koppelen. In het kader van de dienstencheques zijn de identificatiegegevens van de gebruikers tevens noodzakelijk om de prestaties van de werknemer te koppelen aan de concrete prestaties die geleverd zijn bij een gebruiker.

De identificatie- en contactgegevens van de buitenlandse zelfstandige, inclusief het INSZ-nummer en het BIS-nummer, de nationaliteit en de woonplaatsgegevens, zijn nodig voor controle of de buitenlandse zelfstandige over de vereiste beroepskaart beschikt en de voorwaarden naleeft. De woonplaatsgegevens zijn nodig voor de controle van buitenlandse zelfstandigen die in een andere gewest verblijven, die niet over een beroepskaart beschikken, maar die toch zelfstandige activiteiten in het Vlaamse Gewest uitoefenen.

Voor de controles in het kader van de tewerkstelling van buitenlandse werknemers en zelfstandigen is tevens de nationaliteit noodzakelijk.

Via de identificatiegegevens van de zaakvoerder, bestuurders en verantwoordelijken om de onderneming te vertegenwoordigen wordt nagegaan of de onderneming voldoet aan de voorwaarden om erkend te zijn als dienstencheque-onderneming of als uitzendbureau. De woonplaatsgegevens worden niet opgevraagd.

De hierbovenvermelde identificatie van de werknemer wordt verkregen op basis van de gegevens uit het Rijksregister der Natuurlijke personen of via het Bis-register van de Kruispuntbank voor de Sociale Zekerheid.

De identificatie van de gebruiker van dienstencheques wordt verkregen op basis van de gegevens uit het Rijksregister der Natuurlijke personen, via het Bis-register van de Kruispuntbank voor de Sociale Zekerheid, en via het uitgiftebedrijf vermeld in artikel 2, §1, 2°) van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen.

Voor de bestuurders, zaakvoerders, de personen die de onderneming vertegenwoordigen en andere contactpersonen van de onderneming, worden de persoonsgegevens verkregen via het Rijksregister van de natuurlijke personen, de Kruispuntbank voor de sociale zekerheid, en de Kruispuntbank van Ondernemingen.

De identificatie van de buitenlandse zelfstandige wordt verkregen op basis van de gegevens uit het Rijksregister der Natuurlijke personen of via het Bis-register van de Kruispuntbank voor de Sociale Zekerheid, de Kruispuntbank van Ondernemingen, en via het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen.

Voor de buitenlandse gedetacheerde werknemers die het voorwerp uitmaken van een Limosameldingsplicht en die niet ingeschreven zijn in het Rijksregister der Natuurlijke personen of in het Bis-register van de Kruispuntbank voor de Sociale Zekerheid, worden de gegevens verkregen via de Rijksdienst voor Sociale zekerheid. Deze gegevens zijn noodzakelijk voor de koppeling van de tewerkstellingsgegevens van de werknemer aan de onderneming.

Voor de buitenlandse gedetacheerde zelfstandigen die activiteiten in het Vlaamse Gewest verrichten, die het voorwerp uitmaken van een Limosameldingsplicht, en die niet ingeschreven zijn in het Rijksregister der Natuurlijke personen of in het Bis-register van de Kruispuntbank voor de Sociale Zekerheid of de Kruispuntbank van Ondernemingen, worden de gegevens verkregen via het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen. Deze gegevens zijn noodzakelijk voor de controle of de buitenlandse zelfstandige over de vereiste beroepskaart beschikt..

De gegevens met betrekking tot de verblijfstitel van buitenlandse werknemer en zelfstandige zijn noodzakelijk om te bepalen of deze gemachtigd zijn in België te verblijven. Deze gegevens worden verkregen via het Rijksregister der Natuurlijke personen.

De identificatie- en contactgegevens van de onderneming worden verkregen via de Kruispuntbank van Ondernemingen (KBO). Voor de buitenlandse ondernemingen die activiteiten in het Vlaamse Gewest verrichten, die onderworpen zijn aan de Limosameldingsplicht én die niet zijn ingeschreven in het register van de Kruispuntbank van Ondernemingen (KBO), worden de identificatiegegevens verkregen via de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid. Deze gegevens zijn noodzakelijk voor de koppeling van de tewerkstellingsgegevens van de werknemer aan de onderneming..

De aanknopingspunten voor het bepalen van de bevoegdheid van de Vlaamse Sociale Inspectie zijn 1) de plaats van de vestiging van de werkgever of de plaats van de tewerkstelling (voor de tewerkstelling van buitenlandse werknemers of uitzendkrachten door Belgische of buitenlandse ondernemingen), 2) gegevens met betrekking tot de toelating tot arbeid of de arbeidskaart van de buitenlandse werknemer of de beroepskaart van de buitenlandse zelfstandige, 3) de 'uitoefening van de activiteiten' (buitenlandse zelfstandigen, Belgische of buitenlandse ondernemingen die uitzendactiviteiten uitoefenen of Belgische ondernemingen die dienstencheque-activiteiten verrichten), 4) de woonplaats van de gebruiker m.b.t. dienstencheque-activiteiten en 5) aangekochte of terugbetaalde dienstencheques. Deze gegevens zijn noodzakelijk om de steekproef te beperken tot alleen die subjecten die een band hebben met het Vlaamse Gewest.

De gegevens met betrekking tot de start- en einddatum van een beroepsbezigheid van de buitenlandse zelfstandige en met betrekking tot de sociale verzekering van de buitenlandse zelfstandige, zijn noodzakelijk voor de controle van buitenlandse zelfstandigen op het vereiste bezit van een beroepskaart in het Vlaamse Gewest. De gegevens met betrekking tot de start- en einddatum van een beroepsbezigheid als zelfstandige worden verkregen via de Kruispuntbank van Ondernemingen (KBO). Deze met betrekking tot de sociale verzekering als zelfstandige worden verkregen via het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen.

De gegevens met betrekking tot de toelating tot arbeid en de arbeidskaart van de buitenlandse werknemer hebben betrekking op de aanvraag, de toekenning, de weigering of de intrekking van de toelating tot arbeid of van de arbeidskaart, en zijn noodzakelijk voor de controle van het wettelijk karakter van de tewerkstelling van de buitenlandse werknemers.

De gegevens met betrekking tot de beroepskaart van de buitenlandse zelfstandige hebben betrekking op de aanvraag, de toekenning, de weigering of de intrekking van de beroepskaart, en zijn noodzakelijk voor de controle van het wettelijk karakter van de activiteit van de buitenlandse zelfstandige.

De gegevens met betrekking tot de uitgevoerde buurtwerken of -diensten, de aangekochte en terugbetaalde dienstencheques, alsook de financiële en contactgegevens van de gebruiker van dienstencheques en de financiële en contactgegevens van de onderneming die dienstencheque-activiteiten uitoefent, zijn noodzakelijk voor de controle op de rechtmatige aanwending van dienstencheques door zowel de onderneming, de werknemer als de gebruiker. Deze gegevens worden verkregen door uitwisseling met het uitgiftebedrijf, vermeld in artikel 2, §1, 2°) van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen. Aan de hand van bijvoorbeeld ongewone gebruiks- of aankooppatronen kunnen verdachte en risicovolle ondernemingen, tewerkstellingen of transacties worden opgespoord en kan op die manier ingegrepen worden of vermeden worden dat subsidies onrechtmatig worden aangewend. De gegevens met betrekking tot de uitgevoerde activiteiten van private arbeidsbemiddeling hebben betrekking op de aanvraag, toekenning, weigering of intrekking van de erkenning als uitzendbureau, en de registratie, de schorsing of de intrekking van de registratie als sportmakelaar, en zijn noodzakelijk voor de controle van de wettelijke verplichting van het bezit van een erkenning als uitzendbureau of een voorafgaande registratie als sportmakelaar.

De gegevens met betrekking tot de vastgestelde inbreuken hebben betrekking op de inbreuken die de Vlaamse Sociale Inspectie in het verleden heeft vastgesteld.

Voor de uitwisseling van persoonsgegevens maken we gebruik van de bevoegde dienstenintegratoren als dit van toepassing is.

Artikel 30

Om aan de bemerkingen van de Gegevensbeschermingsautoriteit tegemoet te komen wordt in artikel 12 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht, voorzien dat het jaarverslag ook zal rapporteren over de statistieken met betrekking tot de opgestelde e-PV's alsmede over de doeltreffendheid van de verwerkingen.

Artikel 31

Deze artikelen brengen de bedragen van de administratieve geldboeten inzake private arbeidsbemiddeling in overeenstemming met het nieuwe sanctiekader.

Vermits er een indexeringsmechanisme wordt toegepast, worden de bedragen van de administratieve geldboeten daaraan aangepast.

De bepaling in punt 2° betreft een actualisering, overeenkomstig artikel 5, 6° van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling.

De bepaling in punt 3° betreft een bijkomende inbreuk en sanctie voor het gebruik van middelen, mechanismen of lijsten om vissers te verhinderen werk te vinden, overeenkomstig artikel 5, 26° van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling.

Verder wordt ook verwezen naar de commentaar bij de artikelen 66 tot en met 69.

Artikel 32

De bedragen van de administratieve geldboeten inzake het ondersteuningsdecreet sociale economie worden in overeenstemming gebracht met de bedragen die in het nieuw sanctiekader voorzien worden voor het sanctieniveau 4, rekening houdend met de invoering van een indexeringsmechanisme.

De notie "wetens en willens" wordt alleen nog voor de zwaarste inbreuken weerhouden, en kan hier m.a.w. worden opgeheven. Daardoor wordt de eerste paragraaf dubbelop met de punten 1° tot 3° van paragraaf 2 en wordt hij dus opgeheven (zie commentaar bij de [artikelen 71 en 72](#)).

Artikel 33

De bedragen van de administratieve geldboeten inzake collectief maatwerk worden in overeenstemming gebracht met de bedragen die in het nieuw sanctiekader voorzien worden voor de sanctieniveaus 2, 3 en 4, rekening houdend met de invoering van een indexeringsmechanisme.

Net als in de strafbepalingen in het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling, wordt in paragraaf 3 van artikel 13/2 van voornoemd decreet van 30 april 2004 de notie "wetens en willens" telkens opgeheven. Omdat de punten 1° en 2° van de tweede paragraaf zo dubbelop worden met de punten 1° en 2° van paragraaf 3, worden ze opgeheven.

Artikel 34

Deze artikelen stemmen de bepalingen met betrekking tot de administratieve geldboeten af op de wijzigingen inzake dienstencheques.

Vermits er een indexeringsmechanisme wordt toegepast, worden de bedragen van de administratieve geldboeten daaraan aangepast.

Verder wordt ook verwezen naar de commentaar bij de artikelen 15 tot en met 18.

Artikelen 35 tot en met 37

Deze artikelen brengen de bedragen van de administratieve geldboeten inzake economische migratie, in overeenstemming met het nieuwe sanctiekader.

Vermits er een indexeringsmechanisme wordt toegepast, worden de bedragen van de administratieve geldboeten daaraan aangepast.

Artikel 38

Dit artikel brengt de bedragen van de administratieve geldboeten inzake het Vlaamse opleidingsverlof in overeenstemming met het nieuwe sanctiekader.

Vermits er een indexeringsmechanisme wordt toegepast, worden de bedragen van de administratieve geldboeten daaraan aangepast.

De notie "willens en wetens" wordt alleen nog voor de zwaarste inbreuken weerhouden, en kan hier dus, naar analogie met de strafrechtelijk sanctioneerbare inbreuken, worden opgeheven. Daardoor wordt de eerste paragraaf dubbelop met de punt 1° van paragraaf 2 en wordt hij dus opgeheven (zie commentaar bij artikel 6).

Artikel 39

Dit artikel brengt de bedragen van de administratieve geldboeten inzake het maatwerk bij individuele inschakeling ("individueel maatwerk") in overeenstemming met het nieuwe sanctiekader.

Vermits er een indexeringsmechanisme wordt toegepast, worden de bedragen van de administratieve geldboeten daaraan aangepast.

Naar analogie met de strafrechtelijk sanctioneerbare inbreuken, wordt de notie "wetens en willens" opgeheven en worden de twee overbodig geworden bepalingen hierdoor telkens opgeheven (zie commentaar bij artikel 82).

Artikel 40

Dit artikel brengt de bedragen van de administratieve geldboeten inzake de premie kwalificerend werkplekleren voor ondernemingen en de leerlingenpremie alternerende opleiding in overeenstemming met het nieuwe sanctiekader.

Vermits er een indexeringsmechanisme wordt toegepast, worden de bedragen van de administratieve geldboeten daaraan aangepast.

Naar analogie met de strafrechtelijk sanctioneerbare inbreuken, wordt de notie "wetens en willens" opgeheven. Daarnaast wordt het eerste lid opgeheven, dat overbodig is geworden door de opheffing van de notie "wetens en willens" (zie commentaar bij de artikels 84 en 85).

Artikel 41

Er wordt een nieuw artikel ingevoegd in het decreet dat in de mogelijkheid voorziet om een administratieve geldboete op te leggen voor de inbreuk vermindering van toezicht.

Voor deze bepaling wordt in eerste instantie verwezen naar de artikelsgewijze commentaar bij artikel 63 (d.w.z. de wijziging van artikel 24, eerste lid, 3° van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht).

Zoals bij artikel 63 wordt aangegeven is de geldboete zwaar, doch in vergelijking met de geldboete die in artikel 82 van het kaderdecreet van 22 maart 2019 betreffende de bestuurlijke handhaving is voorzien – zijnde een geldboete tussen de 250 en 250.000 euro – is het bedrag van de geldboete zeer redelijk gelet op de ernst van de inbreuk.

Het spreekt voor zich dat ingeval van vermindering van toezicht proces-verbaal wordt opgesteld door de sociaalrechtelijk inspecteur. Het proces-verbaal wordt tegelijkertijd naar het Arbeidsauditoraat en de Cel Administratieve geldboeten doorgestuurd. In dat geval kan hetzij het Openbaar Ministerie vervolgen, hetzij een administratieve geldboete worden opgelegd. Indien de procedure tot oplegging van een administratieve geldboete wordt opgestart, zal de persoon die het voorwerp van het proces-verbaal uitmaakt voor verweer worden uitgenodigd. Indien een administratieve geldboete wordt opgelegd kan de persoon tegen wie de administratieve geldboete wordt opgelegd beroep aantekenen bij de arbeidsrechtbank. Een rechterlijke controle is m.a.w. steeds mogelijk door de rechter ten gronde.

Artikel 42

Dit artikel betreft slechts een actualisering die afgestemd wordt op de aanpassingen binnen het inbreuken- en sanctiekader aangaande de administratieve geldboeten uit hoofde van bepaalde strafbepalingen.

Artikel 43

De termijn waarbinnen de aangewezen ambtenaar een geldboete moet opleggen wordt uitgebreid van 8 naar 12 maanden, te rekenen vanaf de kennisgeving van de beslissing van het openbaar ministerie dat niet strafrechtelijk vervolgd wordt, of bij gebrek aan deze kennisgeving, na het aflopen van de voorziene termijn. Gezien de toename van het aantal te behandelen dossiers, is deze uitbreiding van termijn te verantwoorden. Een termijn van 12 maanden ligt daarbij binnen de grenzen van redelijke termijn van administratieve sanctionering.

Artikel 44

Artikel 18/1 voorziet momenteel dat administratieve geldboeten, onder dezelfde voorwaarden als voorzien voor strafrechtelijke geldboeten, worden vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers.

Aangezien de strafrechtelijke geldboeten bij inbreuken op de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen (dienstencheques) niet alleen kunnen worden vermenigvuldigd met het aantal werknemers maar ook met het aantal gebruikers, wordt artikel 18/1 hiermee in overeenstemming gebracht (zie de commentaar bij de artikelen 15 tot en met 18).

Artikel 45

Naar analogie met het Sociaal Strafwetboek (zie art. 102) worden de administratieve geldboeten onderworpen aan de opdecimen. Dit laat toe het bedrag van de administratieve geldboeten tegelijkertijd aan te passen als de strafrechtelijke geldboeten, zonder dat er een nieuwe tussenkomst van de decreetgever vereist is specifiek voor de administratieve geldboeten.

Artikelen 46 en 52, 2°

Bij de sanctionering van inbreuken wordt rekening gehouden met reeds eerder gepleegde inbreuken. Een verzwaring van de sanctie in geval van recidive is een belangrijk afschrikkend instrument. In geval van herhaling kan de strafrechtelijke sanctie in de meeste gevallen op het dubbele van het maximum worden gebracht.

De Vlaamse administratieve geldboete werd in geval van herhaling automatisch verdubbeld. De automatische verdubbeling van deze geldboete in geval van herhaling is voortaan facultatief. Het komt immers aan de aangewezen ambtenaar toe om de opportuniteit van een verdubbeling van de geldboete in geval van herhaling in te schatten. In navolging van het Sociaal Strafwetboek wordt deze beoordelingsbevoegdheid aan de aangewezen ambtenaar en aan de strafrechter gegeven.

De figuur van herhaling wordt ook beter juridisch afgebakend. De originele bepaling liet in het midden of het eerste Pro Justitia geleid heeft tot een effectieve veroordeling of administratieve geldboete. Deze ruime definitie van herhaling, in samenhang met de

verplichte verdubbeling van de administratieve geldboete, kon tot onwenselijke resultaten leiden. Er komt een algemeen geldende definitie van herhaling in de plaats waarbij een zwaardere sanctie kan worden opgelegd wanneer de betrokkene een nieuwe inbreuk pleegt in een bepaalde periode nadat de betrokkene strafrechtelijk veroordeeld werd of een administratieve geldboete opgelegd kreeg voor een eerdere inbreuk.

Artikelen 47 tot en met 51

Deze artikelen brengen de bedragen van de 'andere administratieve geldboeten' (inzake private arbeidsbemiddeling, het Vlaams opleidingsverlof, de transitiepremie voor werkzoekenden die een onderneming starten, de jobbonus en de jobbonus plus voor startende zelfstandigen) in overeenstemming met het nieuwe sanctiekader.

De inbreuk in artikel 21, 4° van het decreet wordt uitgebreid naar het bureau dat bij externe communicatie, ongeacht welke vorm, geen melding maakt van het registratienummer. Het doel hierbij is dat de sportbeoefenaar die een beroep wenst te doen op de diensten van een sportmakelaar kennis heeft van het feit of de sportmakelaar al dan niet geregistreerd is.

Artikel 52, 1°

Deze bepaling zorgt ervoor dat de opdecimen ook van toepassing worden op de bedragen van de 'andere administratieve geldboeten' (inzake private arbeidsbemiddeling, het Vlaams opleidingsverlof, de transitiepremie voor werkzoekenden die een onderneming starten, de jobbonus en de jobbonus plus voor startende zelfstandigen).

Zie ook de commentaar bij artikel 45.

Artikel 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61 en 62

Deze artikelen voorzien in de invoering van een nieuwe afdeling, die betrekking heeft op de kennisgeving en invordering van administratieve geldboeten opgelegd aan buitenlandse dienstverrichters met vestiging in een andere EU-lidstaat, wegens het niet-naleven van de in België geldende regels inzake detachering van werknemers. Overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk VI van richtlijn 2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014, kan bij de bevoegde instantie van een andere EU-lidstaat een verzoek tot kennisgeving van een beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete worden ingediend, evenals een verzoek tot invordering van deze geldboete.

De Centrale Invorderingscel van de Vlaamse Belastingdienst, die in geval van niet-betaling overgaat tot gedwongen uitvoering, kan conform de Europese Richtlijn 2010/24 geen internationale bijstand meer verkrijgen van de dienst Internationale Bijstand voor niet-fiscale schulden in het buitenland. Hierdoor wordt het praktisch onmogelijk om over te gaan tot gedwongen uitvoering in het buitenland.

Voor de administratieve geldboeten opgelegd aan een werkgever uit een EU-lidstaat wegens inbreuken in kader van de detachering van buitenlandse werknemers, biedt het systeem om via IMI een verzoek tot invordering te versturen aan de bevoegde instantie van de EU-lidstaat een oplossing. De ingevorderde bedragen komen wel toe aan de aangezochte instantie, maar zo is er tenminste geen straffeloosheid naar deze ondernemingen toe.

De ontworpen artikelen 23/1 en 23/2 voorzien in de verankering van de voorwaarden en modaliteiten voor de verzoeken tot kennisgeving en invordering, zoals opgenomen in voormelde richtlijn.

Bovendien wordt voorzien in de invoering van een nieuwe afdeling, die betrekking heeft op het inwilligen van verzoeken tot kennisgeving of tot invordering van een administratieve financiële sanctie en/of boete opgelegd in een andere EU-lidstaat aan een in België gevestigde dienstverrichter wegens het niet-naleven van de in de betreffende EU-lidstaat geldende regels inzake detachering van werknemers, overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk VI van richtlijn 2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014.

Zoals Vlaanderen overeenkomstig de bepalingen die worden ingevoerd bij de artikelen 53, 54 en 55 een verzoek tot kennisgeving of invordering van een administratieve geldboete aan de bevoegde instantie van een EU-lidstaat kan richten, zullen andere EU-lidstaten gelijkaardige verzoeken kunnen richten aan het Departement WSE voor wat betreft de financiële sancties of boetes die in een EU-lidstaat werden opgelegd aan een in het Vlaamse Gewest gevestigde onderneming. De Centrale Invorderingscel van de Vlaamse Belastingdienst zal instaan voor de invordering van deze financiële sancties of boetes, die toekomen aan het Vlaamse Gewest.

De ontworpen artikelen 23/3 tot en met 23/8 voorzien in de verankering van de voorwaarden en modaliteiten voor de verzoeken tot kennisgeving en invordering van andere EU-lidstaten, zoals opgenomen in voormelde richtlijn.

Welke overheid bevoegd is voor de behandeling van een verzoek uit een andere lidstaat vloeit voort uit de bevoegdheidsverdeling tussen de federale en de regionale overheden zoals bepaald in de BWHI. Elke administratie behandelt de verzoeken om informatie die tot haar bevoegdheid behoren. Wat de verzoeken tot invordering betreffen: de Centrale Invorderingscel van de Vlaamse Belastingdienst is bevoegd voor de invordering van boetes op basis van Vlaamse bevoegdheden, en de FOD Financiën is bevoegd voor wat de invordering o.b.v. federale bevoegdheden betreft.

De indiener van het verzoek hoeft zelf de correcte administratie niet te kennen. Indien een verzoek bij een verkeerde overheid of administratie terecht komt wordt dit naar de correcte administratie doorgestuurd. Hierover werden afspraken gemaakt tussen de verschillende overheden.

Artikel 63

Dit artikel voorziet een actualisering van de inbreuken en de sanctiebepalingen bij niet-naleving van de door de Vlaamse Sociale Inspectie opgelegde maatregelen, bij verhindering van toezicht, of bij niet-nakoming van de beslissing van de Voorzitter van de Arbeidsrechtbank.

Het gaat in concreto om de volgende wijzigingen :

- Door de Vlaamse Sociale inspectie kunnen overeenkomstig artikel 7, 3° en 4° van het decreet van 30 april 2004 houdend sociaalrechtelijk toezicht, maatregelen worden opgelegd, nl . aanplakking of overhandiging van documenten (artikel 7, 3°) en opmaking en overhandiging van documenten (artikel 7, 4°).

Thans wordt alleen de inbreuk van de aanplakking of de overhandiging van documenten voorzien in artikel 7, 3° strafbaar gesteld via een gevangenisstraf van 8 dagen tot 3 maanden en een strafrechtelijke geldboete van 26 tot 500 euro. Deze inbreuk dateert van 2004, m.a.w. van een periode dat het beleidsdomein WSE nog geen echt handhavingskader had.

Er wordt naar analogie met het Sociaal Strafwetboek voorgesteld om bij de niet-naleving van het door de sociaalrechtelijk inspecteurs gegeven bevel tot aanplakking en/of overhandiging van documenten een inbreuk van sanctieniveau 3 te voorzien, d.w.z.de thans voorziene gevangenisstraf wordt afgeschaft;

✓ de bestaande strafrechtelijke geldboete wordt verhoogd.

- De bestaande inbreuk niet-regularisatie van een inbreuk waarvoor een administratieve geldboete werd opgelegd (huidig artikel 24, eerste lid, 2°), wordt opgeheven.

Het gaat in concreto om de (kleinere) inbreuken, die enkel via een administratieve geldboete kunnen worden bestraft (zie de artikelen 21 tot en met 21/4 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht) én waar de werkgever een door de Vlaamse Sociale Inspectie voorgestelde regularisatie niet naleeft.

- Naar analogie met de inbreuk van artikel 24, eerste lid, 1°, wordt in artikel 24, eerste lid 2° een nieuwe inbreuk ingevoegd wegens niet-naleving van het door de sociaalrechtelijk inspecteurs gegeven bevel tot het opmaken of overhandigen van documenten, bedoeld in artikel 7, 4°. Voor deze inbreuk wordt ook een sanctie van niveau 3 voorzien.
- Verhinderings van toezicht (artikel 24, eerste lid, 3°).

Het toezicht van een sociale inspectiedienst kan nooit met geweld of dwang worden afgedwongen. De miskennis van het toezicht kan alleen aanleiding geven tot een straf via de strafbaarstelling van vermindering van toezicht.

De huidige inbreuk wegens vermindering van toezicht voorziet een gevangenisstraf van 8 dagen tot 1 jaar en een strafrechtelijke geldboete van 1000 tot 5000 euro. Deze inbreuk dateert nog van 2004, m.a.w. van een periode vóór dat binnen het Beleidsdomein WSE een globaal handhavingskader werd uitgewerkt.

Om te vermijden dat vermindering van toezicht in de praktijk lichter wordt bestraft dan de niet-naleving van de wetgeving, is het aangewezen om vermindering van toezicht te sanctioneren op hetzelfde niveau als de zwaarste inbreuken (= categorie 5). Dit komt neer op een bestraffing met een gevangenisstraf van 6 maanden tot 3 jaar en een strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro.

Het gaat hier om een zware geldboete maar in vergelijking met de geldboete die in artikel 82 van het kaderdecreet van 22 maart 2019 betreffende de bestuurlijke handhaving – zijnde een geldboete tussen de 250 en 250.000 euro – is het bedrag van de geldboete zeer redelijk gelet op de ernst van de inbreuk.

- De Vlaamse Sociale Inspectie kan overeenkomstig het artikel 7/2 en volgende van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht, maatregelen (inbeslagnemingen of verzegelingen) treffen.

Elke persoon die zich door deze beslissingen gegriefd of benadeeld voelt, kan tegen deze maatregelen beroep instellen bij de Voorzitter van de Arbeidsrechtbank. De procedure uitgewerkt in artikel 7/5 van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht is analoog met deze voorzien in het Sociaal Strafwetboek.

Bij de niet-naleving van deze gerechtelijke beslissing wordt naar analogie met het Sociaal Strafwetboek een inbreuk van niveau 3 voorzien.

In geval van herhaling binnen vijf jaar kunnen de straffen op het dubbele van het maximum worden gebracht.

Artikelen 64 en 65

Deze artikelen voorzien in de invoering van een nieuw hoofdstuk, die betrekking heeft op de tijdelijke uitsluiting van het recht op subsidie (zie begripsomschrijving in artikel 13, 3° van het Decreet Sociaalrechtelijk Toezicht) wanneer de persoon:

1° overeenkomstig dit decreet een definitieve veroordeling heeft opgelopen wegens een inbreuk dat wordt bestraft met een strafrechtelijke geldboete van 300 tot 3000 euro of met een strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro;

2° overeenkomstig dit decreet een definitieve administratieve beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete heeft opgelopen wegens een inbreuk die wordt bestraft met een administratieve geldboete van 150 tot 1500 euro of van 300 tot 3000 euro;

3° een definitieve veroordeling of definitieve administratieve beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete heeft opgelopen wegens een inbreuk op de sociale wetgeving die wordt bestraft met een sanctieniveau 4, vermeld in artikel 101 van Sociaal Strafwetboek

De Vlaamse Regering kan, binnen dit decreetaal kader, beslissen dat voormelde persoon gedurende een periode van maximaal 12 maanden wordt uitgesloten van het recht op subsidie.

Hoofdstuk 7. Wijzigingen aan het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling

Artikel 66

De bewoordingen van artikel 20/3, punt 1° van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling wordt geherformuleerd. Momenteel luidt deze bepaling als volgt: *"1° de sportmakelaar benadert geen sportbeoefenaars jonger dan vijftien jaar, direct of indirect, met het oog op het afsluiten van een overeenkomst voor het verrichten van diensten van private arbeidsbemiddeling voor sportbeoefenaars"*.

Deze bewoordingen laten uitschijnen dat een actieve handeling van de sportmakelaar wordt vereist ('het benaderen') en de situatie waarin de sportmakelaar zelf wordt benaderd door (de ouders van) de sportbeoefenaar die jonger is dan vijftien jaar wel is toegestaan. Deze interpretatie zou echter een volledige uitholling van dit verbod met zich meebrengen, aangezien sportmakelaars zouden kunnen stellen dat de eerste stappen werden genomen door de sportbeoefenaar zelf of door zijn of haar ouders. In de praktijk is dit quasi onmogelijk om te bewijzen.

De bepaling wordt daarom meer sluitend gemaakt, zodat het duidelijk is dat het niet mogelijk is om bemiddelingsactiviteiten te verrichten voor een sportbeoefenaar jonger dan vijftien jaar, ook niet wanneer het initiatief hiertoe werd genomen door de sportbeoefenaar zelf of door zijn of haar ouders.

"Activiteiten die gericht zijn op het afsluiten van een overeenkomst" moet hier ruim worden geïnterpreteerd: hieronder valt het rechtstreeks benaderen van de sportbeoefenaar jonger dan vijftien jaar, alsook het indirect benaderen via de ouders of voogd, wanneer deze benadering tot doel heeft om (in de toekomst) een overeenkomst voor private arbeidsbemiddeling voor sportbeoefenaars af te sluiten. Daarnaast zijn ook activiteiten als het voeren van gesprekken of onderhandelingen met dit oogmerk, waarbij de jongere of zijn ouders/voogd zelf het initiatief namen en de sportmakelaar hebben benaderd, niet toegelaten.

Artikel 67

In artikel 23 van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling worden een aantal wijzigingen doorgevoerd.

Er wordt voorgesteld om bij het beroep op een niet-erkend uitzendbureau (inbreuk thans voorzien in artikel 23, 14°) een strafverzwaring door te voeren. Deze inbreuk wordt daarom opgeheven en opnieuw ingevoerd in artikel 24,11°.

Naar analogie met de inbreuk die in artikel 23, 12° voor uitzendbureaus bestaat, wordt in artikel 23, 14° een inbreuk voorzien voor het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die publiciteit voeren die potentiële betaalde sportbeoefenaars kan misleiden.

Omdat de hoogte van de sancties, bureaus er vaak niet toe aanzetten om de wetgeving na te leven, wordt voor de hiernavolgende inbreuken een multiplicator ingevoerd (d.w.z. een vermenigvuldiging van de sanctie met het aantal werknemers op wie de inbreuk betrekking heeft) :

- het als voorwaarde stellen dat de personen voor wie het bureau bemiddeld heeft, het bureau bij iedere nieuwe bemiddeling zal laten optreden (artikel 23, 7°);
- een schadevergoeding vragen van werknemers die een bemiddelingsprocedure vroegtijdig stopzetten of die niet ingaan op een vacature waarvoor zij zich kandidaat hebben gesteld (artikel 23, 8);
- het niet-overhandigen van een attest waarop de datum en het uur van het bezoek wordt vermeld aan de sollicitant die onderworpen is aan de werklozencontrole én die aan een selectieprocedure deelneemt (artikel 23, 9°).

Artikel 68

In artikel 24 van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling worden de volgende wijzigingen doorgevoerd.

Vooreerst wordt in het kader van een 'zachte depenalisering' een aanzienlijk strafverlichting doorgevoerd, d.w.z. :

- de bestaande gevangenisstraf wordt afgeschaft;
- de bedragen van de strafrechtelijke geldboeten worden verlaagd.

Voor het beroep op een niet-erkend uitzendbureau wordt een strafverzwaring voorzien.

Deze inbreuk (huidig artikel 23, 14°) wordt opgenomen in artikel 24,11°.

Er zijn immers heel wat (illegale) uitzendbureaus – vaak van buitenlandse origine – die goedkope arbeidskrachten op de Belgische/Vlaamse arbeidsmarkt aanbieden zonder de nodige wettelijke of sectorale spelregels (erkenning als uitzendkantoor, loon-, tewerkstellings- en arbeidsvoorwaarden) na te leven. Deze ondernemingen proberen zich dan vaak te maskeren als (onder)aannemer, consultancybureau, projectbureau, payrollbureau, managementbureau,...

De toepasselijke wettelijke en sectorale verplichtingen zijn er zowel om concurrentievervalsing tegen te gaan als om de betrokken werknemers te beschermen.

Gebruikers blijven vaak een beroep doen op illegale uitzendbureaus omdat het financieel-economisch veel interessanter is, omdat de pakkans zeer klein is, en omdat de risico's/sancties (betaling toepasselijke lonen, RSZ-bijdragen, boetes,...) bij de vaststelling van inbreuken niet opwegen tegen de winst die wordt gemaakt bij de niet-naleving van de wetgeving. In de praktijk wordt bij controles vastgesteld dat de huidige sancties onvoldoende afschrikkend werken.

Omwille van de enorme bedragen die omgaan in de handel van soms jonge sporters moeten jonge sportbeoefenaars beter beschermd worden.

Daarom worden 2 nieuwe inbreuken voorzien, nl. :

- het verrichten van activiteiten die gericht zijn op het afsluiten van een overeenkomst voor het verrichten van diensten van private arbeidsbemiddeling voor sportbeoefenaars,

als de betrokken sportbeoefenaar de leeftijd van vijftien jaar nog niet heeft bereikt (inbreuk op artikel 20/3, 1° van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling);

- het vragen van een vergoeding vragen voor het verrichten van diensten van private arbeidsbemiddeling voor een minderjarige sportbeoefenaar (inbreuk op artikel 20/3, 1° van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling).

Deze bepalingen zorgen ervoor dat, naast de schorsing of intrekking van de registratie, ook een geldboete kan worden opgelegd aan de sportmakelaar die zich schuldig maakt aan deze inbreuken. Deze bepalingen beogen een bijkomende bescherming voor minderjarige sportbeoefenaars tegen misbruiken, aangezien zij hier omwille van hun jeugdigheid en onervarenheid extra gevoelig voor zijn.

In het Vlaams regeerakkoord 2019-2024 wordt met betrekking tot de bestrijding van discriminatie het volgende bepaald :

"Om elk talent een kans te geven, zonder onderscheid, blijven we elke vorm van discriminatie bestrijden. We gaan verder in op de ingeslagen weg van sensibilisering, zelfregulering door de sectoren, opleiding en gerichte controles vanuit sociale inspectie. We reageren kordaat op discriminatie op de arbeidsvloer. Daarom zal de Afdeling Toezicht en Handhaving van het Departement WSE aandacht besteden aan het vermijden van alle vormen van wettelijk verboden discriminatie. Daarnaast dragen we de parketten op om de nodige aandacht te geven aan de strijd tegen discriminatie." (p.80)

Op basis van dit engagement zal de Vlaamse Sociale Inspectie gerichte controles uitvoeren met het oog op de bestrijding van discriminatie.

Dit engagement uit het regeerakkoord wordt doorgetrokken in de beleidsnota "Werk en Sociale Economie":

"Bestrijden van discriminatie op de arbeidsmarkt – Om elk talent een kans te geven, zonder onderscheid, bestrijden we actief elke vorm van discriminatie. We doen dit door sensibilisering, preventie en zelfregulering door de sectoren. Maar we zorgen ook voor een adequate curatieve handhaving met gerichte controles vanuit de Vlaamse Sociale Inspectie." (p. 13)

De bestrijding van arbeidsgerelateerde discriminatie is een prioriteit voor de Vlaamse Sociale Inspectie. Binnen de grenzen van het huidige bevoegdheidskader worden de aan controle onderhevige sectoren op zeer regelmatige basis gecontroleerd.

In de praktijk stoot de Vlaamse Sociale Inspectie bij deze strijd op enkele obstakels. Discriminatie is immers vaak een relationeel gegeven, dat deel uitmaakt van een contextuele interactie. Zowel door diegene die discrimineert als de gediscrimineerde wordt dit achteraf vaak geobjectiveerd. Vermoedens van discriminatie zijn daardoor, zelfs bij klachten en meldingen, moeilijk retrospectief hard te maken. Daarbij komt dat de discriminerende opdracht in de praktijk vaak door de klant of gebruiker wordt gegeven. Op basis van de huidige regelgeving kan deze discriminerende opdracht thans niet worden aangepakt.

Dit maakt dat het sanctionerend optreden bij discriminatie thans beperkt is tot bureaus die een werknemer of een werkzoekende niet behandelen op een objectieve, respectvolle en niet-discriminerende wijze. In vergelijking met het algemeen optreden binnen de private arbeidsbemiddeling is dit dus zeer beperkt.

In artikel 5, 7° van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling is thans de verplichting opgenomen voor het bemiddelingsbureau om de werknemer op een objectieve, respectvolle en niet-discriminerende wijze te behandelen. De niet-naleving van deze verplichting wordt voor het bureau thans gesanctioneerd in artikel 24, 19° van het decreet.

Het bestaande sanctieniveau voor een bureau voor private arbeidsbemiddeling (cfr. artikel 24, 19°) wordt niet gewijzigd, wat in de praktijk – door de zachte depenalisering die wordt doorgevoerd – de facto een strafverlichting inhoudt.

Naar analogie met de inbreuk voor discriminatie door een bureau voor private arbeidsbemiddeling, wordt in artikel 24, 12° een inbreuk voorzien voor de gebruikers die een bureau ertoe aanzetten of opdracht geven om bij de bemiddeling gebruik te maken van discriminerende criteria.

Deze rechtsgrond wordt ondergebracht onder het art. 24, 12°, en daarmee wordt de inbreuk op hetzelfde niveau gesanctioneerd als de inbreuk voor een gebruiker die een beroep doet op een niet-erkend uitzendbureau (cfr. artikel 24, 11°).

Zoals in de inleiding reeds is aangegeven, is het de bedoeling om fraude strenger aan te pakken en de sanctionering ervan beter op mekaar af te stemmen.

Er kunnen tal van situaties worden opgesomd die wijzen op de intentie om de regelgeving bewust niet na te leven of op de intentie om te frauderen, waarbij de inbreuken een belangrijke maatschappelijke impact hebben en waarbij de bestaande sancties als te licht moeten worden beschouwd.

Er kan in dit kader worden verwezen naar de inbreuken die thans zijn opgenomen in artikel 24, 11° tot en met 15°, 20, 22° en 23°, nl. :

- het verkrijgen van een erkenning op basis van valse, onvolledige of onjuiste verklaringen (artikel 24, 11°);
- het afsluiten van nieuwe overeenkomsten, deze wijzigen, vernieuwen of verlengen na de intrekking van de erkenning (artikel 24, 12°);
- het uitvoeren van uitzendactiviteiten na de intrekking of schrapping van de erkenning (artikel 24, 13°);
- het exploiteren van een uitzendbureau zonder in het bezit te zijn van een voorafgaande regelmatige erkenning of het niet meer voldoen aan de erkenningsvoorwaarden (artikel 24, 14°);
- het als gebruiker wetens en willens een beroep doet op een uitzendbureau dat niet beschikt over een regelmatige erkenning (artikel 24, 15°);
- het uitbaten van een bureau als sportmakelaar zonder voorafgaandelijk geregistreerd te zijn (artikel 24, 20°);
- het uitoefenen van activiteiten als sportmakelaar na de schorsing of intrekking van de registratie nog activiteiten (artikel 24, 22°);
- het als werkgever wetens en willens een beroep doet op een bureau voor sportmakelaars dat niet voorafgaandelijk geregistreerd is (artikel 24, 23°).

Om deze inbreuken strenger te kunnen bestraffen worden deze opgeheven en hernomen in het nieuwe artikel 24/1.

Omdat de hoogte van de sancties bureaus er vaak niet toe aanzetten om de wetgeving na te leven, wordt voor de volgende inbreuk voorgesteld om een multiplicator in te voeren (d.w.z. een vermenigvuldiging van de sanctie met het aantal werknemers op wie de inbreuk betrekking heeft) :

- het vragen of ontvangen van vergoedingen, commissielonen, bijdragen, toelatings- of inschrijvingsgelden buiten de door het decreet bepaalde voorwaarden (artikel 24, 16°);

Artikel 69

Er wordt een nieuw artikel 24/1 ingevoegd dat de inbreuken van het bestaande artikel 24, 11° tot en met 15°, 20°, 22° en 23° integreert.

Zoals in de commentaar bij artikel 69 is aangegeven, kunnen er heel wat situaties zijn die wijzen op de intentie om de regelgeving bewust niet na te leven of op de intentie om te frauderen, en waarbij de inbreuk een belangrijke maatschappelijke impact heeft.

Een heel treffend voorbeeld op dit vlak is de exploitatie van een niet-erkend uitzendbureau. Er zijn heel wat bureaus – vaak van buitenlandse origine en illegaal – die goedkope arbeidskrachten op de Belgische of de Vlaamse arbeidsmarkt aanbieden zonder de wettelijke of sectorale spelregels (erkenning als uitzendbureau, storting van de waarborg aan het fonds, naleving van de tewerkstellings- en arbeidsvoorwaarden) na te leven. Deze ondernemingen nemen vaak de gedaante aan van (onder)aannemer, consultancybureau, projectbureau, payrollbureau, managementbureau,...

Deze strategie biedt de betrokken bureaus een aanzienlijk economisch voordeel omdat deze – door de niet-naleving van de wettelijke en sectorale verplichtingen – diensten kunnen aanbieden tegen een kostprijs die veel lager is dan de normale kostprijs van bonafide concurrenten. Ter beschikking gestelde werknemers krijgen niet de voorziene wettelijke bescherming en bonafide concurrenten lijden concurrentieel nadeel.

Dergelijke praktijken moeten daarom zwaarder worden aangepakt.

Hetzelfde geldt evenzeer voor de gebruikers die wetens en willens blijven samenwerken met niet-erkende uitzendbureaus, omdat het financieel-economisch veel interessanter is, omdat de pakkans zeer klein is, of omdat de risico's/sancties (betaling van toepasselijke lonen, van RSZ-bijdragen, van boetes,...) bij de vaststelling van inbreuken niet opwegen tegen de (potentiële) winst die kan worden gemaakt door de niet-naleving van de wetgeving.

Naar analogie met de exploitatie van een niet-erkend uitzendbureau wordt de inbreuk op de exploitatie van een bureau als sportmakelaar zonder voorafgaandelijke registratie, evenals het willens en wetens blijven samenwerking met een dergelijk bureau, zwaarder aangepakt.

De inbreuken die in artikel 24/1 zijn opgenomen betreffen :

- het exploiteren van een uitzendbureau zonder in het bezit te zijn van een voorafgaande regelmatige erkenning of het niet meer voldoen aan de erkenningsvoorwaarden (artikel 24/1, 1° - deze inbreuk was vroeger opgenomen in artikel 24, 14°);
- het afsluiten van nieuwe overeenkomsten, deze wijzigen, vernieuwen of verlengen na de intrekking van de erkenning (artikel 24/1, 2° - deze inbreuk was vroeger opgenomen in artikel 24, 12°);
- het uitvoeren van uitzendactiviteiten na de intrekking of schrapping van de erkenning (artikel 24/1, 3° - deze inbreuk was vroeger opgenomen in artikel 24, 13°);
- het uitbaten van een bureau als sportmakelaar zonder voorafgaandelijk geregistreerd te zijn (artikel 24/1, 4° - deze inbreuk was vroeger opgenomen in artikel 24, 20°);
- het uitoefenen van activiteiten als sportmakelaar na de schorsing of intrekking van de registratie nog activiteiten (artikel 24/1, 5° - deze inbreuk was vroeger opgenomen in artikel 24, 22°);

- het verkrijgen van een erkenning op basis van valse, onvolledige of onjuiste verklaringen (artikel 24/1, 6° - deze inbreuk was vroeger opgenomen in artikel 24, 11°);
- het als gebruiker wetens en willens een beroep doet op een uitzendbureau dat niet beschikt over een regelmatige erkenning (artikel 24/1, 7° - deze inbreuk was vroeger opgenomen in artikel 24, 15°);
- het als werkgever wetens en willens een beroep doet op een bureau voor sportmakelaars dat niet voorafgaandelijk geregistreerd is (artikel 24/1, 8° - deze inbreuk was vroeger opgenomen in artikel 24, 23°).

Voor de inbreuken van artikel 24/1, eerste lid, 1° tot en met 5° wordt tevens voorgesteld om een multiplicator in te voeren (d.w.z. een vermenigvuldiging van de sanctie met het aantal werknemers op wie de inbreuk betrekking heeft).

Het betreft in concreto de volgende inbreuken :

- het exploiteren van een uitzendbureau zonder in het bezit te zijn van een voorafgaande regelmatige erkenning of het niet meer voldoen aan de erkenningsvoorwaarden (nieuw artikel 24, eerste lid, 1°);
- het afsluiten van nieuwe overeenkomsten, deze wijzigen, vernieuwen of verlengen na de intrekking van de erkenning (nieuw artikel 24, eerste lid, 2°);
- het uitvoeren van uitzendactiviteiten na de intrekking of schrapping van de erkenning (nieuw artikel 24/1, eerste lid, 3°);
- het uitbaten van een bureau als sportmakelaar zonder voorafgaandelijk geregistreerd te zijn (nieuw artikel 24, eerste lid, 4°);
- het uitoefenen van activiteiten als sportmakelaar na de schorsing of intrekking van de registratie nog activiteiten (nieuw artikel 24, eerste lid, 5°).

Artikel 70

Zie commentaar bij artikel 4.

Hoofdstuk 8. Wijzigingen aan het decreet van 17 februari 2012 betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen

Artikel 71

Door de opheffing van de notie "willens en wetens" in artikel 19 van het bovengenoemd decreet van 17 februari 2012 (zie commentaar bij het volgend artikel), wordt artikel 18 van datzelfde decreet van 17 februari 2012 dubbelop met artikel 19, 1° tot 3°, en wordt het dan ook opgeheven.

Artikel 72

De notie "willens en wetens" wordt alleen nog voor de zwaarste inbreuken weerhouden en wordt daarom overal opgeheven in artikel 19 van het bovengenoemd decreet van 17 februari 2012.

Artikel 73

Zie commentaar bij artikel 4.

Hoofdstuk 9. Wijzigingen aan het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling

Artikel 74

In het kader van een 'zachte depenalisering' wordt voor de inbreuken die zijn opgenomen in artikel 37 van het bovengenoemd decreet van 12 juli 2013 de gevangenisstraf afgeschaft. De aanpassing houdt een aanzienlijke strafverlichting in.

Artikel 75

In het kader van een 'zachte depenalisering' wordt voor de inbreuken die in artikel 38 van hetzelfde decreet van 12 juli 2013 zijn opgenomen een dubbele operatie doorgevoerd, d.w.z. :

- de gevangenisstraf wordt afgeschaft;
- de bedragen van de strafrechtelijke geldboete worden verlaagd.

Dit betekent een aanzienlijke strafverlichting.

Twee bepalingen die overbodig geworden zijn door de opheffing van de notie "wetens en willens" in artikel 39 van hetzelfde decreet van 12 juli 2013 (zie hieronder) worden tevens opgeheven.

Een maatwerkbedrijf kan met andere private en publieke ondernemingen of organisaties samenwerken in het kader van enclavewerking. Hierbij moeten evenwel een aantal regels nageleefd worden (opstelling van een schriftelijke overeenkomst waarvan kopie moet bezorgd worden aan het departement WSE, dagelijkse registratie van de doelgroepwerknemers en de begeleiders in de enclavewerking en in de praktijk de facto ook de naleving van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers).

Omdat de naleving van de bepalingen inzake enclavewerking (artikel 38, 5°) een pijnpunt blijft, wordt voor deze inbreuk voorgesteld een multiplicator in te voeren (d.w.z. een vermenigvuldiging van de geldboete met het aantal doelgroepwerknemers die tewerkgesteld worden in de enclavewerking op wie de inbreuk betrekking heeft).

Artikel 76

In artikel 39 van hetzelfde decreet van 12 juli 2013 wordt de notie "wetens en willens" telkens opgeheven.

Tevens wordt ook in dit artikel een multiplicator voorzien wanneer de inbreuken begaan worden door het maatwerkbedrijf, zijn lasthebbers of aangestelden, d.w.z. een vermenigvuldiging van de geldboete met het aantal doelgroepwerknemers voor wie onterecht een subsidie werd aangevraagd, verkregen of behouden.

Artikel 77

Zie commentaar bij artikel 4.

Hoofdstuk 10. Wijziging aan het decreet van 5 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen

Artikel 78

Zie commentaar bij artikel 4.

Artikel 79

Voor de inbreuken, vermeld in artikel 21 van het decreet van 5 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen, wordt de strafrechtelijke geldboete verhoogd van 250 tot 2500 euro naar 300 tot 3000 euro, hetgeen de standaard wordt voor inbreuken van categorie 4.

Hoofdstuk 11. Wijziging aan het decreet van 14 januari 2022 over maatwerk bij individuele inschakeling

Artikel 80

In het kader van een 'zachte depenalisering' wordt voor de inbreuken die zijn opgenomen in artikel 42 van bovengenoemd decreet van 14 januari 2022 de gevangenisstraf afgeschaft.

Artikel 81

In het kader van een 'zachte depenalisering' wordt voor de inbreuken die in artikel 43 van hetzelfde decreet van 14 januari 2022 zijn opgenomen de gevangenisstraf afgeschaft en worden de bedragen van de strafrechtelijke geldboete verlaagd.

Dit betekent een aanzienlijke strafverlichting

Twee bepalingen die overbodig geworden zijn door de opheffing van de notie "wetens en willens" in artikel 44 van hetzelfde decreet van 14 januari 2022 (zie hieronder) worden opgeheven.

Artikel 82

Voor de inbreuken die vermeld worden in artikel 44 van hetzelfde decreet van 14 januari 2022, wordt het aspect "wetens en willens" opgeheven.

Tegelijk wordt de strafrechtelijke geldboete opgetrokken om ze te alignereren op de boete voor inbreuken van categorie 4.

Artikel 83

Zie commentaar bij artikel 4.

Hoofdstuk 12. Wijziging aan het decreet van 23 december 2022 over de premie kwalificerend werkpleklers voor ondernemingen en de leerlingenpremie alternerende opleiding

Artikel 84

Artikel 12 van het bovengenoemd decreet van 23 december 2022 wordt opgeheven. Deze bepaling is overbodig geworden door de opheffing van de notie "wetens en willens" in artikel 13 van hetzelfde decreet van 23 december 2022 (zie commentaar bij artikel 84).

Artikel 85

Voor de inbreuken, vermeld in artikel 13 van hetzelfde decreet van 23 december 2022, wordt de strafrechtelijke geldboete opgetrokken om ze te aligneren op de boete voor inbreuken van categorie 4.

Tegelijk wordt de notie "wetens en willens" telkens opgeheven.

Artikel 86

Zie commentaar bij artikel 4.

Hoofdstuk 13. Inwerkingtreding

Artikel 87

Deze bepaling regelt de inwerkingtreding.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw,

Jo BROUNS